

කෘෂිකර්මය

තේ

1985 වර්ෂයේදී තේ නිෂ්පාදනය සියයට තුනකින් වැඩි වූ අතර, කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 6.1 ක් වූ නිෂ්පාදනයේ මෙම වැඩිවීම සිදුවූයේ 1984 දී කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 28.7 ක සැලකිය යුතු වැඩි වීමකින් අනතුරුවය. වසර දෙකෙහිම අඛණ්ඩව සිදුවූ මෙම වැඩිවීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1985 දී තේ නිෂ්පාදනය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 214.1 ක් වූ අතර, එය 1971 න් පසුව වූ වැඩිම තේ නිෂ්පාදනය විය.

1985 වර්ෂය තුළදී නිෂ්පාදනයේ වැඩිවීම ප්‍රධාන වශයෙන්ම යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන්ගේ හා වැඩි වූ පොහොර භාවිතයේ ඵලදායී ප්‍රතිඵලය නිසා සිදුවූවකි. මෙය විශාල වශයෙන්ම කිලෝ ග්‍රෑම් දශලක්ෂ 6 කින් වැඩි වූ නැතහොත් මුළු වැඩි වීමෙන් සියයට 98 ක් වූ පහත් බිම් ප්‍රදේශවලට සීමාවිය. මැදි බිම් තේ නිෂ්පාදනය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 0.6 කින් නැතහොත් සියයට එකකින් පමණක් වැඩිවූ අතර, උස් බිම් තේ නිෂ්පාදනය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 0.5 කින් නැතහොත් සියයට 0.6 කින් සුළු වශයෙන් පහත වැටුණි.

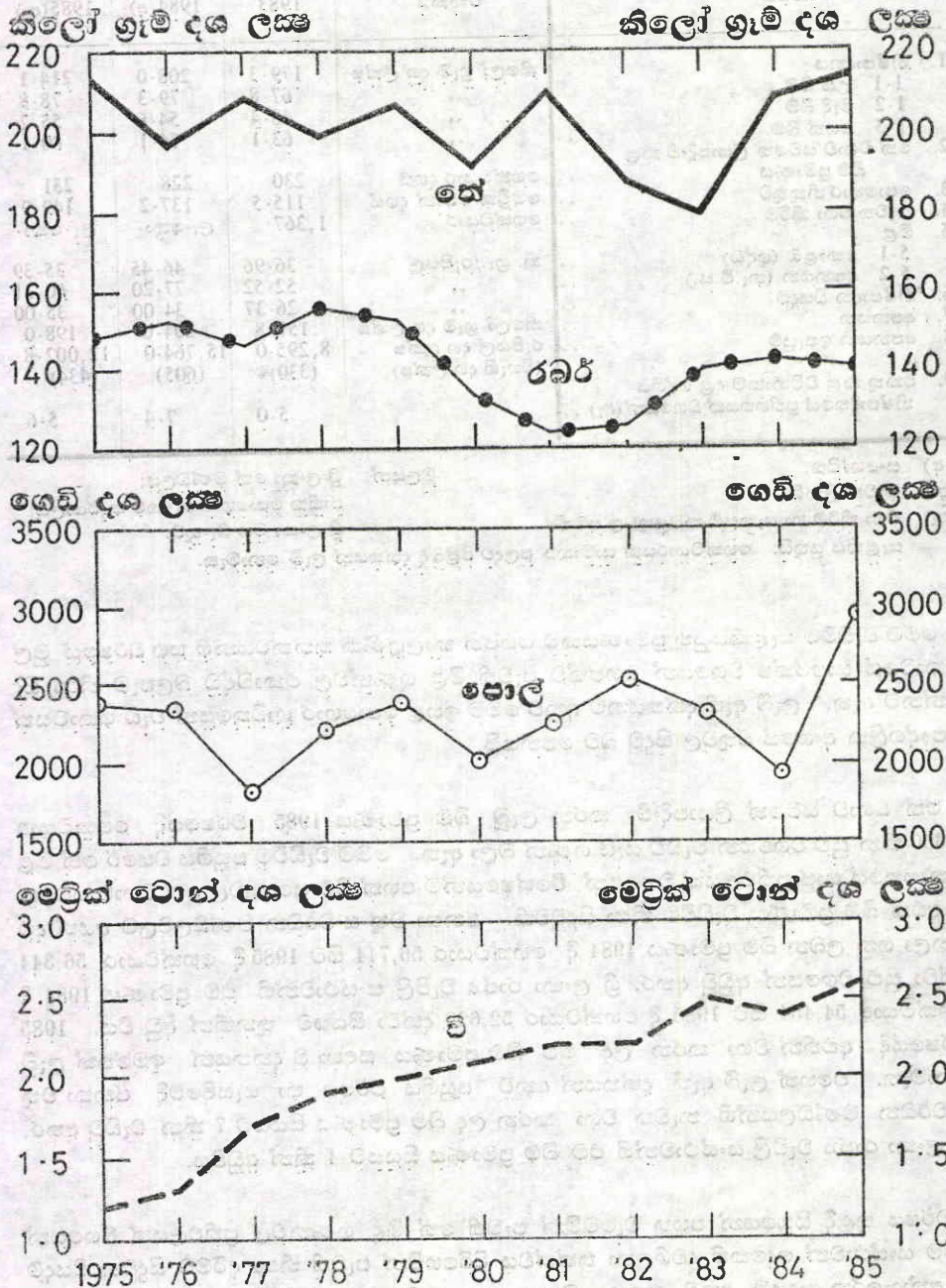
මෙම වර්ෂයේ තේ නිෂ්පාදනයෙහි දක්නට ලැබෙන විශේෂ ලක්ෂණයක් නම් ශ්‍රී ලංකාවේ තේ නිෂ්පාදන ඉතිහාසයේ ප්‍රථම වරට මුළු තේ නිමැවුමෙන් වැඩිම ප්‍රමාණයක් පහත් බිම් ප්‍රදේශවලට අයත්වීමය. පහත් බිම් ප්‍රදේශවල ඉහළ නිෂ්පාදනයක් ලබා ගන්නා ලද්දේ තේ වගාව යටතට ගනු ලැබූ බිම් ප්‍රමාණය වැඩි වීමෙන් හා මෙම ප්‍රදේශවල කුඩා ඉඩම් හිමියන් විසින් වැඩියෙන් පොහොර භාවිතා කිරීම වැනි වඩා යහපත් වගා ක්‍රම අනුගමනය කිරීමෙනි. පසුගිය වසර පුරා මෙන්ම මෙම වසරේ මුල් කාලය තෙක් සැවනි කේ මිළ උත්පානය මෙම තත්ත්වයන්හි දියුණුව සඳහා බෙහෙවින් ඉවහල් විය. පසුගිය වසර හා සසඳා බලන කල මිළදී ගත් තේ දඬුවම් කළ තේ නිෂ්පාදනය හැර ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි තේ නිෂ්පාදනය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 1.1 කින් නැතහොත් සියයට දෙකකින් සුළු වශයෙන් අඩු වූ අතර ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි තේ නිෂ්පාදනය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 3.0 කින් නැතහොත් සියයට පහකින් සුළු වශයෙන් වැඩි විය.

ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි මුළු නිෂ්පාදනයෙන් සුළු කොටසක් වන මිළදී ගනු ලැබූ දඬුවම් කළ තේ නිෂ්පාදනය පසුගිය වසරේ පැවති මට්ටමෙහිම වාගේ නොවෙනස්ව පැවති අතර, සිය මුළු තේ නිෂ්පාදනයෙන් සාපේක්ෂ වශයෙන් වැඩි කොටසක් හිමිකර ගන්නා ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි මිළදී ගනු ලැබූ දඬුවම් කළ තේ නිෂ්පාදනය 1984 පැවති මට්ටමට වඩා කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 1.9 කින් නැතහොත් සියයට 12 කින් වැඩි විය.

පසුගිය වසරේ එළඹී නිෂ්පාදන මට්ටම හා සසඳා බලන කල පෞද්ගලික අංශයේ කම්හල් මගින් නිෂ්පාදනය කරන ලද තේ ප්‍රමාණය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 6.3 කින් නැතහොත් සියයට 13 කින් වැඩි විය. රාජ්‍ය අංශයේ කම්හල්වල සකස් කරන ලද පෞද්ගලික අංශයේ වතු වල නිපදවනු ලැබූ සියළුම අමු තේ දඬු පෞද්ගලික අංශයේ නිෂ්පාදනය යටතේ ගණන් ගනු ලැබුවහොත් මුළු තේ නිෂ්පාදනයේ පෞද්ගලික වතු වල සාපේක්ෂ කොටස 1984 දී සියයට 37 සිට 1985 දී සියයට 38 දක්වා වැඩිවේ. පෞද්ගලික අංශයේ තේ නිෂ්පාදනයේ වැඩිවීම කුඩා ඉඩම් හිමියන් වැඩි කොටසක් සිටින පහත් බිම් ප්‍රදේශවල නිෂ්පාදනයේ වැඩිවීම හා සම්බන්ධය.

පසුගිය වසරේ නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය හා සසඳා බලන කල තේ වගා අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය මෙවුක් ටොන් 12,700 කින් නැතහොත් සියයට 9 කින් වැඩි විය. පසුගිය වසරේ මෙන් නොව පොහොර නිකුත් කිරීමේ දක්ෂතාව ලැබුණු මෙම වැඩිවීම වර්ෂය පුරා බොහෝදුරට සමාන අයුරින් බෙදී ගොස් පැවතිණි.

ප්‍රධාන කෘෂිකාර්මික හෝග නිෂ්පාදනය

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

1.7 සංඛ්‍යා සටහන
තේ වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1983 - 1985

ශීර්ෂය	ඒකකය	1983	1984(අ)	1985(ආ)
1. නිෂ්පාදනය	කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ	179.3	208.0	214.1
1.1 උස් බිම්	"	67.8	79.3	78.8
1.2 මැදි බිම්	"	48.4	54.6	55.2
1.3 පහත් බිම්	"	63.1	74.1	80.1
2. තේ වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කළ බිම් ප්‍රමාණය	හෙක්ටයාර දහස්	230	228	231
3. පොහොර නිකුත්ව	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	115.5	137.2	149.9
4. නැවත වගා කිරීම	හෙක්ටයාර	1,367	ලැංකා	ලැංකා
5. මිළ				
5.1 කොළඹ (ගුද්ධ)	කි. ග්‍රෑ./රුපියල්	36.96	46.45	35.39
5.2 අපනයන (නැ.වි.ස.)	"	52.52	77.20	60.31
6. නිෂ්පාදන වියදම	"	26.37	34.00	35.00
7. අපනයන	කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ	157.8	204.0	198.0
8. අපනයන ඉපයුම්	රුපියල් දශ ලක්ෂ (විගැහි දශ ලක්ෂ)	8,295.0 (330)	15,764.0 (605)	12,002.8 (434)
9. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (අ) ..		5.0	7.4	5.6

(අ) සංශෝධිත. මූලයන්: ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලය;
 (ආ) නැවතාලිකයි. ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
 (ඇ) වගා කිරීම් හා සැකසුම් කටයුතුවල පමණි. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.
 සැලකිය යුතුයි: හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව පිළිබඳ දත්තයන් ලැබී නොමැත.

මෙම වැඩිවීම සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකට යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන්හි සහ වර්ෂයේ මුල් කොටසේ සාපේක්ෂ වශයෙන් යහපත්ව පැවති මිළ ගණන්වල ඒකාබද්ධ බලපෑම නිසා සිදු වන්නට ඇත. ලැබී ඇති දත්තයන්ට අනුව මෙම ඉහළ පොහොර භාවිතයෙන් වැඩි කොටසක් පෞද්ගලික අංශයේ වතු වල සිදුවූ බව පෙනීයයි.

තේ වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කරනු ලැබූ බිම් ප්‍රමාණය 1985 වර්ෂයේදී හෙක්ටයාර 3,650 කින් සුළු වශයෙන් වැඩිවී යැයි ගණන් බලා ඇත. මෙම වැඩිවීම පසුගිය වසරේ තේ මිළ උත්පාතයේ සෘජු ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන්, විශේෂයෙන්ම පහත් බිම් ප්‍රදේශවල තේ වගාව යටතේ වූ අළුත් බිම් ප්‍රමාණය වැඩිවීම නිසා සිදුවූවකි. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලවලට අයත් දළ නෙලා ගනු ලබන බිම් ප්‍රමාණය 1984 දී හෙක්ටයාර 56,744 සිට 1985 දී හෙක්ටයාර 56,344 දක්වා සුළු වශයෙන් අඩුවූ අතර, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි එම ප්‍රමාණය 1984 දී හෙක්ටයාර 54,454 සිට 1985 දී හෙක්ටයාර 52,629 දක්වා සියයට තුනකින් අඩු විය. 1985 වර්ෂයේදී අළුතින් වගා කරන ලද මුළු බිම් ප්‍රමාණය සඳහා වූ දත්තයන් මෙතෙක් ලැබී නොමැත. එහෙත් ලැබී ඇති දත්තයන් අනුව පසුගිය වර්ෂය හා සැසඳීමේදී ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය සියයට 7 කින් වැඩිවූ අතර, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි එම බිම් ප්‍රමාණය සියයට 4 කින් අඩුවිය.

වර්ෂය තුළදී සිසුයෙන් පහත වැටෙමින් පැවති තේ මිළ ගණන්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් මෙම සංස්ථාවන් දෙකෙහි ද්‍රවශීලතා තත්ත්වය පිරිහෙමින් පැවති නිසා දැරීමට සිදුවන වියදම් හා අත්හැරෙන ආදායම අනුව සලකා බලන කල නැවත වගා කිරීම වැනි වියදම් අධික ක්‍රියාවකට විශාල වශයෙන් මැදිහත් වීමකට මෙම සංස්ථාවන් දෙකෙහි වූ උනන්දුව අඩුවූවා විය හැකිය.

රාජ්‍ය අංශය සඳහා වූ විවිධ වගා සහනාධාරයන් පසුගිය වසරේ සිට ඉවත් කිරීමෙන් අනතුරුව පෞද්ගලික අංශය පමණක් ඵලදායී සහනාධාර සඳහා වූ එකම ප්‍රතිලාභියා විය. 1985 ජුනි මස 12 වැනි දින ගන්නා ලද කැබිනට් තීරණයක් අනුව 1985 ජනවාරි මස 1 වැනි දින සිට බලපැවැත්වෙන පරිදි නව ඉඩම්වල අළුතින් තේ වගා කිරීම සඳහා දෙනු ලබන සහනාධාරය හෙක්ටයාරයකට රුපියල් 11,737 සිට හෙක්ටයාරයකට රුපියල් 25,000 දක්වා වැඩි කරන ලදී.

නිමි තේ කිලෝවක් සඳහා වූ නිෂ්පාදන පිරිවැය රුපියල් 35 ක් පමණ වෙයැයි ගණන් බලා ඇති අතර, එය පසුගිය වසරේ නිෂ්පාදන පිරිවැයට වඩා සුළු වශයෙන් වැඩි වීමකි. සාමාන්‍ය අපනයන (නැව්ස) මිල 1984 දී කිලෝවකට රුපියල් 77.20 සිට 1985 දී කිලෝවකට රුපියල් 60.31 දක්වා සියයට 22 කින් පහත වැටුණි. මෙම උපනතිය අනුව යමින් සාමාන්‍ය ඉද්ධ වෙන්දේසි මිල සියයට 24 කින් අඩුවිය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන ආන්තිකය පසුගිය වසරේ රුපියල් 12.45 සිට 1985 දී ගත 39 දක්වා සියයට 97 කින් පහත වැටී ඇතැයි ගණන් බලා ඇත. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි රුපියල් 3.11 ක සාණ ආන්තිකයක සිට ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි ගත 17 ක් වන නිෂ්පාදන ලාභාන්තිකයක් දක්වා රාජ්‍ය අංශයේ සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන ආන්තිකයන් වෙනස් විය.

පසුගිය වර්ෂය පුරා පැවති තේ මිල උත්පාතය 1985 මැද භාගය පමණ වන විට අවසන් විය. ප්‍රධාන තේ නිපදවන රටවල ඉහළ තේ නිෂ්පාදනය සහ ඉන්දියානු සී. ටී. සී. තේ අපනයනයන් සඳහා පනවා තිබූ සීමාවන් ලිහිල් කිරීමත් යන කරුණුවල ඒකාබද්ධ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ලෝක වෙළෙඳපොළෙහි තේ සැපයුම වැඩිවීම තේ මිල ගණන් පහත වැටීමට මහ පැදිය. අමු තේ දළ සඳහා ලැබූ පහත් මිල ගණන් නිසා අඩුවූ ආදායම මගින් පෞද්ගලික අංශයේ කුඩා වතු හිමියන්ටද පහත වැටෙමින් පැවති මිල ගණන්වල බලපෑම දැණිනි. මෙම තත්ත්වය යටතේ ඔවුන් විසින් නියමිත වගාක්‍රම අනුගමනය කරනු ලැබීමටද බාධා පැමිණිය හැකිය. කෙසේ වුවද, තේ මිල ගණන්වල බෙහෙවින් උච්ඡාවචනය වන සුළු ස්වභාවය සළකා බලන කල ඵලදායීතාව වැඩි කිරීම සඳහා අවධානය යොමුකළ යුතු වන අතර, විශේෂ යෙන්ම රාජ්‍ය අංශයේ ශ්‍රම ඵලදායීතාව වැඩි කිරීම සම්බන්ධයෙන් වැඩි සැලකිල්ලක් දක්විය යුතුව ඇත. වරින් වර කරන ලද වැටුප් වැඩි කිරීම්වලින් පසුව මෙම සංස්ථාවන්හි වැටුප් සඳහා වැය වන මුදල වියදමින් වැඩි කොටසක් වන හෙයින් මෙම ආයතනයන් අලාභයකින් තොරව පවත්වාගෙන යාමට නම් ශ්‍රම යෙදවුම් ඒකකයකින් ලැබෙන නිමැවුමෙහි සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් අවශ්‍යය. සමස්තයක් වශයෙන් රටටම පොදු වූ හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදායී සම්බන්ධයෙන් වූ දත්තයන් ලැබී නොමැත. කෙසේ වුවද රාජ්‍ය අංශයේ සංස්ථාවන් මගින් සපයන ලද දත්තයන් අනුව පසුගිය වසරේ පැවති මට්ටම හා සසඳා බලන කල ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදායී සුළු වශයෙන් අඩුවූ අතර, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදායී සියයට 6 කින් වැඩි විය. ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි ඵලදායීතාව සුළු වශයෙන් අඩුවීම ප්‍රධාන වශයෙන්ම පොහොර භාවිතයේ දක්නට ලැබුණු සුළු පහත වැටීම නිසා සිදුවන්නට ඇති අතර, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි ඵලදායීතාව වැඩි වීම වැඩි වශයෙන්ම පොහොර භාවිතයේ වැඩි වීම හා යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් නිසා සිදුවියැයි සිතිය හැකිය.

කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් පවත්වා ගෙන යනු ලබන කම්හල් සංඛ්‍යාව 14 සිට වර්ෂය අවසානයේදී 12 දක්වා පහත වැටුණි. මෙම කම්හල් විසින් මිළදී ගන්නා ලද අමු තේ දළ කිලෝග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 19.5 කින් නිමි තේ කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 4.3 ක් නිපදවන ලදී. වර්ෂය තුළදී කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියේ ක්‍රියාකාරීත්වය කෙරෙහි බලපාන වැදගත් ප්‍රති-පත්තිමය වෙනස්කම් කිහිපයක් ඇති කරන ලදී. ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලයේ තේ කොමසාරිස් අංශය විසින් මෙතෙක් පාලනය කරනු ලැබූ පෞද්ගලික අංශයේ ඉඩම් සඳහා වූ තේ වගා සහනාධාර යෝජනා ක්‍රමයේ සහ රබර් ඉඩම්වල තේ වගා කිරීමේ සහනාධාර යෝජනා ක්‍රමයේ

පරිපාලනය කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය වෙත පවරන ලදී. තවද මාතර සහ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයන්හි 22,000 ක් පමණ වූ කුඩා තේ වතු හිමියන් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම සඳහා කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියේ ප්‍රාදේශීය කාර්යාලයක් මාතර පිහිටුවන ලදී. වර්ෂය තුළදී කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් හෙක්ටයාර 4,414 ක් නැවත වගා කිරීම සඳහා ද, හෙක්ටයාර 559 ක් අළුතින් වගා කිරීම සඳහා ද, රබර් ඉඩම් හෙක්ටයාර 100 ක තේ වගා කිරීම සඳහා ද සහනාධාර සපයා ඇත. පහත වැටෙමින් පැවති තේ මිළ ගණන්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරියේ කම්හල් මගින් අමු තේ දළ කිලෝවක් සඳහා ගෙවන ලද සාමාන්‍ය මිළ පසුගිය වසරේ රුපියල් 6.62 හා රුපියල් 8.46 අතර වූ පරතරයක වෙනස්වීම් අනුව සලකා බලන කල 1985 දී එය රුපියල් 4.46 සහ රුපියල් 6.08 ක පරතරයක් අතර වෙනස් වෙමින් පැවතුණි.

සිගයෙන් පහත වැටෙමින් පැවති මිළ ගණන්වලට මුහුණපා සිටි නිෂ්පාදකයනට ඉක්මන් සහනයක් ලබාදීම වශයෙන් තේ අපනයන බද්දෙහි අඩු කිරීමක් අයවැය ලේඛනය මගින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලදී. මේ අනුව තේ පෙට්ටි, හරිත තේ, පැකට්වල අසුරන ලද තේ සහ ක්ෂණික තේ සඳහා වූ අපනයන බද්ද කිලෝ ග්‍රෑම්යකට රුපියල් දෙකකින් අඩු කරන ලද අතර තේ මලු සඳහා වූ බද්ද කිලෝ ග්‍රෑම්යකට රුපියලකින් අඩු කරන ලදී. මෙම බදු අනුපාතිකයන් 1985 නොවැම්බර් මස 14 වැනි දින සිට බලපැවැත්වෙන පරිදි ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. නවදුරටත් සහන සැලසීම වය් තේවල වටිනාකම් අනුව අය කරනු ලබන විකුණුම් බද්දෙහි පදනම් මිළ කිලෝ ග්‍රෑම්යකට රුපියල් 32 සිට රුපියල් 40 දක්වා 1985 නොවැම්බර් මස පළමු වැනි දින සිට බලපැවැත්වෙන පරිදි වැඩි කළ අතර, බදු අය කිරීමේ අනුපාතය සියයට 50 ක් වශයෙන් නොවෙනස්ව පැවතුණි.

තේ මිළ ගණන් දනට පවතින අඩු මට්ටමට පවති නම් රාජ්‍ය ආංශයේ සංස්ථාවන් දෙකට මැදිකාලීන ආයෝජන වැඩ පිළිවෙල යටතේ අපේක්ෂිත සංවර්ධන වියදම් දැරීමට අවශ්‍ය ස්වකීය අරමුදල් සපයාගත හැකි නොවනු ඇත. එමනිසා මෙම සංස්ථාවන් දෙකද දයකවන "සෙස්" බදු අරමුදලින් ගෙවනු ලබන වගා සහනාධාරයන්, නැවත මෙම සංස්ථාවන් වෙත ආපසු ලබා දීම පිළිබඳව සලකා බැලීම වැදගත්ය. තේ නිෂ්පාදකයින් විසින් මුහුණපා ඇති ඉහළ නැගෙන නිෂ්පාදන වියදම සැලකිල්ලට ගනිමින් ඔවුන් විසින් අමු තේ දළ මිලදී ගැනීමේදී ගෙවිය යුතු මිළ ගණන් ගණනය කිරීම සඳහා භාවිතා කරනු ලබන සංඛ්‍යා සූත්‍රය සංශෝධනය කරන ලදී. මේ අනුව අමු තේ දළ සපයන්නන් විසින් ලැබියයුතු කිලෝ ග්‍රෑම්යකට මාසික ඉද්ධ සාමාන්‍ය විකුණුම් මිලෙන් සියයට 75 ක් වූ කොටස සියයට 70 දක්වා අඩු කර ඇත. බොහෝ කම්හල් හිමියනට දළ සැපයුම් අධික මාසවලදී අමු තේ දළ නිමි තේ බවට හැරවීමේ නියමිත අනුපාතය පවත්වාගෙන යෑමට අපහසු වූ නිසා අමු තේ දළ සඳහා මිළ ගණන් ගෙවීමේදී ගණනය කරනු ලබන එම අනුපාතය 1985 සැප්තැම්බර් මස පළමු දින සිට බලපැවැත්වෙන පරිදි සංශෝධනය කරන ලදී. මේ අනුව නිමි තේ කිලෝ ග්‍රෑම්යකට අමු තේ දළ කිලෝ ග්‍රෑම් 4.5 ක ඒකීය අනුපාතය වෙනුවට අප්‍රේල් මස සිට ජූනි දක්වා සහ සැප්තැම්බර් මස සිට දෙසැම්බර් දක්වා 4.65 ක අනුපාතයක්ද සෙසු මාස සඳහා 4.5 ක අනුපාතය ද නියම කර ඇත.

විමසුමට භාජනයව ඇති වර්ෂය තුළදී වැදගත් ආයතනික වෙනස්කම් කිහිපයක්ද ඇති කරන ලදී. 1985 අංක 17 දරණ ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩල (සංශෝධන) පනත අනුව ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩල, ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථා හා කුඩා තේ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය වැනි නිෂ්පාදන සංවිධානයන්හි සභාපතිවරුන්ද ඇතුළත් වන පරිදි ශ්‍රී ලංකා තේ මණ්ඩලයේ සාමාජික සංඛ්‍යාව පුළුල් කරන ලදී.

ආදායම් උපද්‍රවීමෙන්, රැකියා ඇති කිරීමෙන් හා විදේශ විනිමය උපයාදීමෙන් මෙරට ආර්ථිකයට තේ අංශය මගින් වන විශාල සේවය පිළිබඳව සලකා බලන කල තේ කර්මාන්තයද ආපද අභියෝගවන්නීදී ආධාර ලැබිය යුතු තත්ත්වයක පසුවිය යුතුය. තේ අංශයට දෙනු ලැබූ

බදු සහනවලට අමතරව රාජ්‍ය ආශයේ වතු සඳහා යෝජිත මැදි කාලීන ආයෝජන වැඩ පිළිවෙල මහින්ද 1985 දී පිහිටුවන ලද තේ සඳහා වූ ස්ථායීකරණ අරමුදල මහින්ද, තේ නිෂ්පාදකයන්ට කිසියම් සහනයක් සැලසිය හැකිය. තේ සඳහා වූ ස්ථායීකරණ අරමුදල යටතේ රාජ්‍ය ආශයේ මෙන්ම පෞද්ගලික ආශයේ නිෂ්පාදකයින් සඳහා ආධාර සැපයීමේ යෝජනා ක්‍රමයක් 1986 දී ක්‍රියාත්මක වේ යැයි අපේක්ෂා කෙරේ. මෙම යෝජනා ක්‍රමයන්හි අරමුණු ඉටු කර ගැනීම සහතික කිරීම් වස් සෑම උත්සාහයක්ම දැරිය යුතුය.

1985 දී පහත් බිම් ප්‍රදේශවල වැඩි වූ තේ නිෂ්පාදනයෙන් මෙම ප්‍රදේශවල කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගේ තේ නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීමට ඇති හැකියාව විදහා දැක්වේ. නමුත් කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගෙන් වැඩි කොටසක් ප්‍රමාණවත් පරිදි දළ සකස් කිරීමේ පහසුකම් නොමැතිවීම, අතරමැදියන්ගේ වැඩි බලපෑමට යටත්වූ අලෙවිකරණ කටයුතු සහ ආයතනික ආශයන්ගෙන් ණය ලබා ගැනීමට අපහසු වීම වැනි බාධාවන් රැසකට මුහුණපා ඇත. මෙම ගැටළුවලින් සමහරක් වියදාලීම සඳහා කුඩා හෝ වතු සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් උත්සාහ දරනු ලැබුවද, කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගේ උපරිම ධාරිතා උපයෝජනය අත්පත් කර ගැනීම සඳහා මෙතෙක් මෙම කරුණු බාධකයන් වශයෙන් පවතී. එනිසා විශේෂයෙන් පහත් බිම් ප්‍රදේශවල කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගේ තත්ත්වය දියුණු කිරීම සඳහා ඒකාබද්ධ සංවර්ධන වැඩ පිළිවෙලක් අවශ්‍යය.

රබර්

—1985 වර්ෂයේ රබර් නිෂ්පාදනය කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 138 ක් වශයෙන් නාවකාලිකව ගණන් බලා ඇත. මෙය 1984 වර්ෂය හා සසඳා බලන විට කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ 4.4 කින් නැතහොත් සියයට තුනකින් අඩු වීමකි. පසුගිය වසරේ මෙන්ම මෙම සමයේ අඩු වීම සිදු වූයේ රාජ්‍ය ආශයේ වතු වලය. පෞද්ගලික ආශයේ රබර් නිෂ්පාදනය පසුගිය වර්ෂයේ පැවති මට්ටමෙහිම නොවෙනස්ව පැවතිණි. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පෞද්ගලික ආශයේ සාපේක්ෂ කොටස 1984 දී සියයට 67 සිට 1985 දී සියයට 70 දක්වා වැඩි විය. රාජ්‍ය ආශයේ වතු වල නිෂ්පාදනය පහත වැටීම, කිරි කපන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ අඩු වීම සහ හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදායී අඩු වීම යන කරුණුවල ඒකාබද්ධ ප්‍රතිඵලයකි. ප්‍රධාන රබර් නිෂ්පාදන ප්‍රදේශවල පැවති වැසි සහිත කාලගුණය නිසා කිරි කැපීම අඩු වීමද රාජ්‍ය ආශයේ මෙන්ම පෞද්ගලික ආශයේ නිෂ්පාදනය කෙරෙහි බලපාන්නට ඇත.

1985 වර්ෂයේදී රබර් වගාව යටතේ ලියාපදිංචි කළ බිම් ප්‍රමාණය සහ කිරි කපන ලද බිම් ප්‍රමාණය ද සුළු වශයෙන් අඩු විය. අඩු ඵලදාවක් ඇති රබර් ඉඩම්වල තේ වගා කිරීම, ලියාපදිංචි කළ බිම් ප්‍රමාණය අඩු වීමට ප්‍රධාන හේතුව විය. කිරි කපන ලද බිම් ප්‍රමාණය අඩු වීමට විශාල වශයෙන් හේතු වූයේ නැවත වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය වැඩි වීමය. 1982 සිට දක්නට ලැබුණු සාමාන්‍ය ඵලදාව වැඩි වීමේ උපනතිය ද 1985 දී සුළු වශයෙන් පහත වැටුණි. පොහොර භාවිතය වැඩි වුවද සාමාන්‍ය ඵලදාව අඩු වීමට වැඩි වශයෙන්ම හේතු වූයේ ප්‍රධාන රබර් නිෂ්පාදන දිස්ත්‍රික්කවල පැවති වර්ෂා සහිත කාලගුණය නිසා කිරි කපන ලද දින ගණන අඩු වීමය.

රබර් වගා ආශයට පොහොර නිකුත් කිරීම වැඩිවීමේ ප්‍රවණතාවය එසේම පැවතුණි. පොහොර මෙට්‍රික් ටොන් 24,200 ක් රබර් වගා ආශයට නිකුත් කරන ලදී. මෙය පෙර වර්ෂයේ නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණයට වඩා මෙට්‍රික් ටොන් 700 කින් පමණ වූ සුළු වැඩිවීමකි. පෞද්ගලික ආශය වෙත ඉහළ පොහොර ප්‍රමාණයක් නිකුත් කිරීමේ ප්‍රවණතාවයක් පැවතුනද පොහොර යෙදීම නොමේරූ පැලවලට පමණක් සීමාවීම දිගටම සිදු විය. මේරූ රබර් ඉඩම්වලට පොහොර යෙදීම සඳහා පෞද්ගලික ආශයේ වගාකරුවන් ප්‍රමාණවත් පරිදි දිරි නොගැන්වූවහොත් ඔවුන්ගේ ඉඩම්වල ඵලදායීතාවයේ සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් ලබා ගැනීම පහසු නොවනු ඇත.

1.8 සංඛ්‍යා සටහන
රබර් වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1983-1985

ශීර්ෂය	ඒකකය	1983	1984 (අ)	1985 (ආ)
1. නිෂ්පාදනය	කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ	140	142	138
2. බිම් ප්‍රමාණය				
2.1 වගාව යටතේ ඇති	හෙක්ටයාර දහස්	205.6	205.6	205.5
2.2 කිරි කැපීම් යටතේ ඇති	,,	170.5	169.0	168.2
3. පලදාව	හෙක්ටයාරයකට/ කිලෝ ග්‍රෑම්	818	840	838
4. පොහොර නිකුත්ව	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	18.6	23.5	24.2
5. නැවත වගා කිරීම	හෙක්ටයාර	4,862	5,530	6,694
6. මිල				
6.1 අපනයන (නැ. වි. ස.)	කි. ග්‍රෑ./රුපියල්	22.77	26.16	21.33
6.2 කොළඹ ආර්. ඇස්. ඇස්. නො. I	,,	13.95	14.94	16.17
7. නිෂ්පාදන වියදම (අ)	,,	9.90	12.06	13.67
8. අපනයන	කිලෝ ග්‍රෑම් දශ ලක්ෂ	125.2	126.2	120.2
9. දේශීය පරිභෝජනය		16.4	15.1	15.2
10. අපනයන ඉපැයුම්	රුපියල් දශ ලක්ෂ (විගැහි දශ ලක්ෂ)	2,852.0 (114)	3,301.0 (127)	2,566.0 (93)
11. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (අ)		1.7	1.6	1.4

මූලාශ්‍රය: රබර් පාලන දෙපාර්තමේන්තුව;
ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

- (අ) සංශෝධිත.
- (ආ) තාවකාලිකයි.
- (ඇ) රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල, පෞද්ගලික අංශයේ වතු වල සහ කුඩා වතු වල බර තබන ලද සාමාන්‍ය නිෂ්පාදන වියදම.
- (ඈ) වගා කිරීම් සහ සැකසුම් කටයුතු වල පමණි.

රබර් පාලන දෙපාර්තමේන්තුවේ තාවකාලික දත්තයන්ට අනුව වර්ෂය තුළ නැවත වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හෙක්ටයාර 1,164 කින් හෙවත් සියයට 21 කින් වැඩි විය. මෙම වැඩිවීමෙන් සියයට 64 ක් පෞද්ගලික අංශයේ සිදු වූ අතර ඉතිරි සියයට 36 ක වැඩිවීම සිදුවූයේ රාජ්‍ය අංශයෙනි. පෞද්ගලික අංශයේ වඩා යහපත් ක්‍රියාකාරිත්වය ලෝක බැංකු ආධාර යටතේ ප්‍රධාන රබර් නිෂ්පාදන දිස්ත්‍රික්ක වන කැගල්ල, කළුතර හා රත්නපුර යන දිස්ත්‍රික්කවල ක්‍රියාත්මක වන කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගේ රබර් පුනරුත්ථාපන වැඩපිළිවෙල නිසා සිදු වූවකි. මෙම වැඩපිළිවෙල යටතේ 1981 සිට 1984 දක්වා වූ සිවු අවුරුදු කාලසීමාව තුළ හෙක්ටයාර 10,865 ක් නැවත වගා කරන ලද අතර 1985 වර්ෂය තුළ නැවත වගා කිරීම සඳහා හෙක්ටයාර 3,461 ක ගස් උදුරා ඇත. වර්ෂය තුළ රබර් නැවත වගා කිරීම සඳහා දෙනු ලැබූ සහනාධාරය වැඩි කිරීමද මෙම වැඩි වීමට හේතු වූවා විය හැකිය.

පසුගිය වර්ෂයේ රබර් අළුතින් වගා කිරීම දැඩි පසු බැසීමකට ලක් වුවද 1985 වර්ෂයේදී සැලකිය යුතු දියුණුවක් දක්නට ලැබේ. රබර් අළුතින් වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය 1984 වර්ෂයේදී හෙක්ටයාර 1,263 ක් වූ අතර, 1985 වර්ෂයේදී එය හෙක්ටයාර 2,723 දක්වා දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි විය. වර්ෂය ආරම්භයේ සිට රබර් අළුතින් වගා කිරීම සඳහා ගෙවනු ලබන සහනාධාර ප්‍රමාණය වැඩි කිරීම මෙම වැඩි වීමට කෙළින්ම බලපෑ ප්‍රධාන හේතුව වන්නට ඇත. පෞද්ගලික අංශයේ වතු වල සහ කුඩා ඉඩම් වල රබර් අළුතින් වගා කිරීමට සහ නැවත වගාවට දිරි ගැන්වීමක් වශයෙන් පෞද්ගලික අංශයේ වතු වලට සහ කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන්ට ගෙවනු ලබන සහනාධාරය වැඩි කරන ලදී. නැවත වගාව සඳහා ගෙවනු ලබන සහනාධාරය හෙක්ටයාරයකට රුපියල් 22,857 සිට රුපියල් 24,710 දක්වාද, අළුතින් වගා කිරීම සඳහා ගෙවනු ලබන සහනාධාරය හෙක්ටයාරයකට රුපියල් 20,386 සිට රුපියල් 22,239 දක්වාද වැඩි කරන ලදී.

අඩු වැටුප් ගෙවීම මගින් පෞද්ගලික අංශයේ කුඩා වතු හිමියන්ට සහ කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන්ට සිය නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉහළ යාම වළක්වා ගත හැකි විය. සුළු ඉඩම් හිමියන්ගේ නිෂ්පාදන පිරිවැයෙහි වූ වැඩි වීම 1984 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 10.28 සිට 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 10.85 දක්වා ඉතා සුළු වශයෙන් වූ බව පෙනී යයි. මෙයට හාත්පසින්ම වෙනස්ව විශාල වතු හිමියන්ගේ නිෂ්පාදන පිරිවැය 1984 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 13.83 සිට 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 16.48 දක්වා සියයට 19 කින් වැඩි වී ඇත. රාජ්‍ය අංශයේ වතු පිළිබඳව සලකා බලන කල ශ්‍රී ලංකා රාජ්‍ය වැවිලි සංස්ථාවන්හි නිෂ්පාදන පිරිවැය 1984 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 14.00 සිට 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 15.58 දක්වා සියයට 11 කින් වැඩි වී ඇති අතර ජනතා වතු සංවර්ධන මණ්ඩලයන්හි නිෂ්පාදන පිරිවැය 1984 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 13.01 සිට 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑමයකට රු. 16.72 දක්වා සියයට 29 කින් වැඩි විය. රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල සහ පෞද්ගලික අංශයේ විශාල වතු වල නිෂ්පාදන පිරිවැය කුඩා වතු සහ සුළු ඉඩම් හිමියන්ගේ නිෂ්පාදන පිරිවැයට වඩා ඉහළින් පැවතීමට හේතු වූයේ රාජ්‍ය අංශයේ වතු කම්කරුවන්ට පසුගිය වසරේ ප්‍රදානය කරන ලද වැටුප් වැඩි කිරීමය. පෞද්ගලික අංශයේ විශාල වතු වල නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉහළ යාමට හේතු වූයේ රාජ්‍ය අංශයේ වතු වල ගෙවනු ලබන වැටුපට සමාන වැටුප් නොගෙවා සේවකයින් ලබා ගැනීම දුෂ්කරවීම නිසා වන්නට ඇත.

විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය අංශයේ වතු හෝ විශාල පෞද්ගලික වතු අවට නම ඉඩම් තිබෙන සුළු ඉඩම් හිමියන්ට කිරි කපා ගැනීම සමහර අවස්ථාවලදී ප්‍රශ්නයක් වේ. සේවකයින් ඉහළ වැටුප් ලැබෙන විශාල වතු වල සේවයේ නිරත වන නිසා තමන්ගේ පවුලේ ශ්‍රමය නොමැති කුඩා ඉඩම් හිමියන්ට සමහර දිනවල ශ්‍රමිකයන් නොමැති වීම නිසා කිරි කපා ගත නොහැකි වේ. කෙසේ හෝ ශ්‍රමිකයින් ලබා ගත හැකි වුවත් ඉහළ වැටුප් ගෙවීමට සිදු වීමෙන් ඔවුන්ට ලැබෙන ලාභාන්තිකය ඉතා සුළු වේ.

සියළුම ශ්‍රේණිවල රබර් සඳහා වන නැ.වි.ස. මිල සියයට 18 කින් පහත වැටුණද ආර්. එස්. එස්. 1 සඳහා වූ කොළඹ වෙන්දේසි මිල සියයට 8 කින් වැඩි විය. සුළු ඉඩම් හිමියන් සහ කුඩා වතු හිමියන්ට මෙම මිල වැඩි වීම නිසා තරමක් වාසි අත් වුවද පෞද්ගලික අංශයේ විශාල වතු හිමියන්ට සහ රාජ්‍ය අංශයේ වතු වලට ඒවායේ නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉහළ යාම සමහන් කිරීමට තරම් මෙම මිල වැඩි වීම ප්‍රමාණවත් නොවීය.

පසුගිය වසරේ අපනයන බදු සංශෝධනයෙන් පසු විමසුමට ලක් වන වර්ෂය තුළ රබර් අංශයේ බදු ක්‍රමයේ වෙනසක් සිදු නොවීය. එසේම 1985 වර්ෂය තුළදී රබර් වගා අංශය කෙරේ බලපාන සැලකිය යුතු ප්‍රතිපත්තිමය වෙනස්කම් කිසිවක්ද නොවීය. කෙසේ වුවද පරිපාලන කාර්යයන් විමධ්‍යගත කිරීමේ පියවරක් වශයෙන් ගාල්ල සහ මාතර දිස්ත්‍රික්ක සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීම සඳහා රබර් පාලන දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රාදේශීය කාර්යාලයක් 1985 දී ගාල්ලේ විවෘත කරන ලදී. 1984 රබර් සම්බන්ධයෙන් කරන ලද සංගණනයෙන් හෙළි වූ තොරතුරු අනුව දුෂ්කර ප්‍රදේශවල හෙක්ටයාර 32,736 ක් (අක්කර 80,890) පමණ වූ ලියාපදිංචි නොකරන ලද රබර් ඉඩම් ලියාපදිංචි කිරීම සඳහා එම ප්‍රදේශවල ජංගම කාර්යාල පිහිටුවීමට පියවර ගන්නා ලදී. මෙම වගා කරුවන් හට බලපත්‍ර නිකුත් කිරීම සහ ව්‍යාප්ති සේවාවන් සපයා දීමට කටයුතු සලස්වනු ලැබිණි. මධ්‍යකාලීන ආයෝජන සැලැස්ම යටතේ රාජ්‍ය අංශයේ වතු සඳහා අපේක්ෂා කර ඇති සංවර්ධන වියදම් නිසා ඒවායේ අළුතින් වගාවට, නැවත වගාවට සහ නව කම්හල් ඉදි කිරීමට 1985 වර්ෂයේදී මූල්‍ය ආධාර සලසා නොමැත.

නිෂ්පාදනය, හෙක්ටයාරයක එලදව, වගාව යටතේ ඇති බිම් ප්‍රමාණය ආදිය අනුව සලකා බලන කල රබර් නිෂ්පාදනය ඉහළ ස්ථාවර මට්ටමකට පැමිණ ඇත. වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමට ඇති සීමිත ඉඩකඩ අනුව සලකා බලන කල අනාගතයේදී නිෂ්පාදනය වැඩි

කිරීම රඳා පවත්නේ බොහෝදුරට නැවත වගා කිරීම සඵල මට්ටමක පවත්වාගෙන යන අතරම එලදව වැඩි කිරීම මතය. මෙ සම්බන්ධයෙන් වැඩි ඵලදාවක් ලබා ගත හැකි පැල වර්ග භාවිතය ව්‍යාප්ත කිරීමත් නිර්දේශිත මට්ටමින් පොහොර යෙදීම වැනි යෝග්‍ය වගා ක්‍රම පවත්වාගෙන යාමත් ඉතා වැදගත්ය. කෙසේ වුවද, කුඩා ඉඩම් හිමියන් බහුල රබර් අංශයේ අඩු ආදායම නිසා වඩා යහපත් වගා ක්‍රම පුළුල් වශයෙන් අනුගමනය කිරීමට බාධා පැමිණේ.

රබර් සැකසීමේ පහසුකම් ප්‍රමාණවත් නොවීමද කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් මුහුණපාන ප්‍රශ්නයකි. සමහර අවස්ථාවල කිරි මිදවීම සඳහා බොහෝ දුර ප්‍රමාණයක් රබර් කිරි රැගෙන යාමට සිදු වේ. සැකසීමේ පහසුකම් නොමැතිවිට දළ වශයෙන් සකස් කරන ලද රබර් රොටි සඳහා ලැබෙන පහත මිල ගණන් නිසා ඔවුන්ගේ තත්ත්වය වඩාත් දුෂ්කර වේ. එනිසා ආර්ථිකයේ මෙම වැදගත් අංශයේ පුනර්ජීවනය සඳහා නොයෙකුත් දිරි ගැන්වීම් අවශ්‍යය.

පොල්

1985 වර්ෂය තුළදී පොල් නිෂ්පාදනය ගෙඩි දශ ලක්ෂ 2,958 ක වාර්තාගත මට්ටමකට ළඟා විය. මෙය පසුගිය වසරට වඩා සියයට 52 කින් වැඩි වූ අතර, 1972 වසරට පසු පොල් නිෂ්පාදනයේ දක්නට ලැබුණ ඉහළම නිෂ්පාදනය විය. පොල් නිෂ්පාදනයේ මෙම විශාල වැඩි වීම, පසුගිය වර්ෂ කිහිපය තුළ පැවති යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් සහ පොහොර භාවිතය වැඩි වීමේ පසුකාලීන බලපෑම නිසා සිදුවන්නට ඇත. පසුගිය වසරේ වැඩි කාලයක් මුළුල්ලේ පොල් නිෂ්පාදන ප්‍රදේශවල වර්ෂාව පැතිර පැවති අතර ගත වූ වර්ෂ කිහිපය තුළදී පොහොර භාවිතයේද සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් දක්නට ලැබුණි. නිෂ්පාදනයේ විශාලම වැඩි වීම 1985 වර්ෂයේ දෙවන භාගයේ දක්නට ලැබුණු අතර එය ඉහළම මට්ටමට පැමිණියේ සැප්තැම්බර්-ඔක්තෝබර් මාසවලය.

පොල් නිෂ්පාදනය ඉහළ යාම නිසා පොල් තෙල් නිෂ්පාදනය තුන් ගුණයකටත් වඩා වැඩි ප්‍රමාණයකින්ද, කපාපු පොල් නිෂ්පාදනය සියයට 64 කින්ද වැඩි විය. 1985 වර්ෂය තුළදී කොප්පරා අපනයන තුන් ගුණයකටත් අධික ප්‍රමාණයකින් වැඩි වූ අතර, පොල් ගෙඩි අපනයන දෙගුණයකටත් අධික ප්‍රමාණයකින් වැඩි විය. පොල් ගෙඩි බහුල ලෙස මිලට ලබා ගත හැකි වීම සහ අඩු මිල ගණන්වල ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් පොල් ගෙඩි විශාල ප්‍රමාණයක් සැකසුම් කටයුතු සඳහා යොදා ගත හැකි වූ අතර පොල් නිෂ්පාදන අපනයනයන්හිදී විශාල වැඩි වීමක් සිදු විය. 1985 වර්ෂය තුළදී ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොලෙහි පොල් නිෂ්පාදන සඳහා තරඟකාරී තත්ත්වයක් නොතිබුණද, සමහර අපනයන නීති ලිහිල් කිරීම නිසා කොප්පරා සහ පොල් ගෙඩි අපනයන ප්‍රමාණය වැඩි විය.

පොල් වගා අංශයට නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය 1982 සිට වැඩි වන ප්‍රවණතාවයක් පිළිබිඹු කළද, 1985 වර්ෂයේ දක්නට ලැබුණු පොල් මිල ගණන්වල නියුණු පහත වැටීම නිසා මෙම වර්ෂය තුළදී පොල් වගා අංශයට නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණය සියයට 18 කින් පහත වැටුණි. නිකුත් කළ පොහොර ප්‍රමාණයේ මුළු පහත වැටීම ඉහළම ගෙඩි නිෂ්පාදනය හා අඩු මිල ගණන් පැවති වර්ෂයේ දෙවන භාගයේදී සිදු විය.

ලංකා බැංකුව සහ මහජන බැංකුව මගින් සමාන ආකාරයෙන් පවත්වාගෙන යනු ලබන පොල් පොහොර ණය යෝජනා ක්‍රමය යටතේ දෙනු ලැබූ ණය සංඛ්‍යාව 1984 දී 1,614 සිට 1985 දී 1,063 දක්වා සියයට 34 කින් පහත වැටුණු අතර දෙනු ලැබූ මුළු ණය ප්‍රමාණය 1984 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 13.5 සිට 1985 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 8.7 දක්වා සියයට 36 කින් පහත වැටී ඇත. මෙය පසුගිය වසරේ එසේ දෙනු ලැබූ ණය ප්‍රමාණයෙහි විශාල වැඩි වීමට හාත්පසින්ම වෙනස් තත්ත්වයකි. පොල් මිල ගණන් විශාල වශයෙන් පහත වැටීම නිසා මෙම අංශයෙහි ආයෝජනය කිරීමට වගා කරුවන් දැක්වූ අකමැත්ත 1985 වර්ෂය තුළ මෙම යෝජනා ක්‍රමයෙහි වූ දුර්වල ක්‍රියාකාරීත්වයෙන් පිළිබිඹු වේ.

මෑත අතීතයේ පොල් වගා අංශයේ කරගෙන යනු ලැබූ වගා කටයුතු දුර්වල තත්වයක පැවතුනද, 1985 වසරේදී එක්තරා දියුණුවක් දක්නට ලැබුණි. රජයේ සහනාධාර යෝජනා ක්‍රම යටතේ පුනරුත්ථාපනය කරන ලද පොල් ඉඩම් ප්‍රමාණය 1984 දී හෙක්ටයාර 5,092 සිට 1985 දී හෙක්ටයාර 6,230 දක්වා සියයට 22 කින්ද, නැවත වගා/යටි වගා කරන ලද පොල් ඉඩම් ප්‍රමාණය 1984 දී හෙක්ටයාර 2,553 සිට 1985 දී හෙක්ටයාර 4,102 දක්වා සියයට 61 කින්ද සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි වූ අතර, අතුරු හෝඟ වගාව ද වැඩි විය. අතුරු හෝඟ වගයෙන් වගා කරන ලද තෘණ සහ ගම්මිරිස් බිම් ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 37 කින් සහ සියයට 7 කින් වැඩි වූ අතර, කෝපි වගා කළ බිම් ප්‍රමාණය සුළු වශයෙන් ඉහළ නැගුණි. වර්ෂය තුළදී අතුරු හෝඟ වගාවක් වශයෙන් කොකෝවා වගා කළ බිම් ප්‍රමාණයේ කිසිදු වැඩි වීමක් දක්නට නොලැබිණි.

පොල් පුනරුත්ථාපනය, නැවත වගාව සහ යටි වගාව යටතේ වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණය වැඩි වීම කෙරෙහි පසුගිය වසරේ මෙම කටයුතු සඳහා දෙන ලද සහනාධාර ප්‍රමාණයන් සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි කිරීම විශාල වශයෙන් හේතු වන්නට ඇත. අතුරු වගාවන් යටතේ තෘණ වගාව වැඩි වීම කෙරෙහි ගව පව්වි පාලනය සඳහා දෙන ලද විවිධ දිරි ගැන්වීම්ද හේතු වූවා යයි සිතිය හැකිය. පොල් ඉඩම්වල අතුරු හෝඟ වගාවන් මගින් අතිරේක ආදායම් මාර්ග සහ සේවා නියුක්ති අවස්ථාවන්ද ඇති කිරීමෙන් එම ඉඩම් සුක්ෂමව භාවිතා කිරීමෙන් ලබා ඇති ප්‍රගතිය සීමිතය. ඉහළ යන වියදම් අනුව සලකා බලන කල පසුගිය වසර කිහිපය තුළ නොවෙනස්ව පැවති සහනාධාර ප්‍රමාණයන් මගින් ප්‍රමාණවත් දිරි ගැන්වීමක් නොලැබිණි. සහනාධාර ප්‍රමාණය වැඩි කිරීමත් සමඟ පහසුවෙන් පොහොර ලබා දීමට කටයුතු කිරීම, ව්‍යාප්ති සේවාවන්ද වැඩි දියුණු කිරීම වැනි අනෙකුත් දිරි ගැන්වීම්ද අවශ්‍යය. ගව පව්වි පාලන ව්‍යාපෘතීන්හි සංවර්ධනය දිරි ගැන්වීම මගින් නිෂ්පාදකයාට අතිරේක ආදායමක් ලබාදීමට උපකාරී විය හැකිය.

ජාත්‍යන්තර වශයෙන් පොල් නිෂ්පාදනයේ සැලකිය යුතු වැඩි වීම සහ අනෙකුත් එළවළු තෙල් නිෂ්පාදනය වැඩි වීමේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් 1985 දී පොල් නිෂ්පාදනවල ජාත්‍යන්තර මිල ගණන් කියුණු ලෙස පහත වැටිණි. පොල් තෙල්, කපාපු පොල් සහ කොප්පරා වැනි ප්‍රධාන පොල් නිෂ්පාදන සඳහා වර්ෂය අවසානයේ පැවති මිල ගණන් වර්ෂය ආරම්භයේ පැවති මිල ගණන්වලට වඩා අඩුකවත් අඩු විය. මෙසේ මිල ගණන්වල කියුණු පහත වැටීම නිසා පොල් නිෂ්පාදන සඳහා වූ අපනයන බදුවල වෙනස්කම් ඇති කිරීමට සිදු විය. එනිසා පොල් අපනයනකරුවන්ට හදිසි සහනයක් වශයෙන් අයවැය ලේඛනයෙන් බදුවල අඩු කිරීමක් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලදී. 1985 නොවැම්බර් 14 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි කපාපු පොල් මෙන්ම කැමට සුදුසු කොප්පරා සඳහා වූ අපනයන බදු මෙට්‍රික් ටොන් එකකට රුපියල් 2,500 බැගින් අඩු කරන ලදී. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් කපාපු පොල් මෙට්‍රික් ටොන් එකක් සඳහා වූ බද්ද රුපියල් 7,500 සිට රුපියල් 5,000 දක්වාද, කැමට සුදුසු කොප්පරා සඳහා වූ බද්ද මෙට්‍රික් ටොන් එකකට රුපියල් 7,250 සිට රුපියල් 4,750 දක්වාද අඩු කරන ලදී.

කපාපු පොල් අපනයනය සඳහා අවසර දුන් අවම මිල, වර්ෂය තුළදී කිහිප වාරයක්ම සංශෝධනය කරනු ලැබූ අතර එය 1985 අගෝස්තු 18 වැනි දින සිට බල පැවැත්වෙන පරිදි අවලංගු කරන ලදී. මෙම සංශෝධනය නිසා අපනයන කරුවන්ට කපාපු පොල් නිෂ්පාදන ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොලෙහි පවත්නා මිල ගණන්වලට අපනයනය කළ හැකිය. 1971 දක්වා වූ විවිධ පණක් යටතේ පොල් අපනයන වලින් අය කර ගන්නා ලද "සෙස් බද්ද" සංශෝධනය කරනු ලැබීය. 1985 පෙබරවාරි 1 වැනි දින සිට ක්‍රියාත්මක වන පරිදි "සෙස් බද්ද" අය කරනු ලබන්නේ 1971 අංක 46 දරණ පොල් සංවර්ධන පණතේ 33 වගන්තියේ 1 වැනි උප වගන්තිය අනුවය. 1985 දෙසැම්බර් මස 16 වැනි දින, 1983 අංක 2 දරණ පොල් නිෂ්පාදන අපනයන තහනම් කිරීමේ නීතියට කරන ලද සංශෝධනයක් අනුව පොල් ගෙඩි, පොල් කටු, පොල් ඉරටු, තැඹිලි හෝ කුරුමිබා, පොල් පරාල, පොල් කටු අඟුරු, වැනි සම්භර පොල් අතුරු නිෂ්පාදන අපනයනය සඳහා බලපත්‍ර ලබා ගැනීමේ අවශ්‍යතාවයෙන් නිදහස් කරන ලදී.

1.9 සංඛ්‍යා සටහන
පොල් වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1983 - 1985

ශීර්ෂය	ඒකකය	1983	1984	1985(අ)
1. නිෂ්පාදනය (ආ)	ගෙඩි දශ ලක්ෂ	2,312	1,942	2,958
1.1 කපාපු පොල්	ගෙඩි දශ ලක්ෂ (ආ)	295	221	362
1.2 පොල් පතල්	ගෙඩි දශ ලක්ෂ (ආ)	663	295	1,039
1.3 කොප්පරා අපනයන	ගෙඩි දශ ලක්ෂ (ආ)	18	12	37
1.4 පොල් ගෙඩි අපනයන	ගෙඩි දශ ලක්ෂ	6	4	10
1.5 දේශීය පරිභෝජනය (ආ)	ගෙඩි දශ ලක්ෂ	1,373	1,404	1,421
2. සාමාන්‍ය මිල				
2.1 කොළඹ	ගෙඩිය රුපියල්	2.42	4.07	2.18
2.2 අපනයන (නැ.වි.ස.)	ගෙඩිය රුපියල්	3.66	6.48	3.59
3. පොහොර නිකුත්ව	මෙ. මො. දහස්	35.7	50.0	41.0
4. නිෂ්පාදන පිරිවැය	ගෙඩිය රුපියල්	0.60	0.63	0.64
5. නැවත වගාව/යටි වගාව (ඉ)	හෙක්ටයාර	2,641	2,553	4,102
6. නව වගාව (ඉ)	හෙක්ටයාර	3,394	1,580	1,561
7. අපනයන ඉපයීම්	රුපියල් දශ ලක්ෂ	1,921	2,118	3,093
7.1 මද නිෂ්පාදන	(විගෑහී දශ ලක්ෂ)	(76)	(81)	(112)
7.2 අනෙකුත් නිෂ්පාදන	රුපියල් දශ ලක්ෂ	1,409	1,553	2,383
	(විගෑහී දශ ලක්ෂ)	(56)	(60)	(86)
	රුපියල් දශ ලක්ෂ	512	566	710
	(විගෑහී දශ ලක්ෂ)	(20)	(22)	(26)
8. එකතු කළ වටිනාකම දළ දේශීය නිෂ්පාදිතයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් (ඊ)		4.2	3.5	3.3

මූලාශ්‍රයන්: පොල් සංවර්ධන අධිකාරිය;
පොල් වගා කිරීමේ මණ්ඩලය;
ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය;
ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව.

(අ) නාවකාලිකයි.

(ආ) ගණනය කරන ලද්දකි. (කොප්පරා නොග වෙනස්වීම් සඳහා ගැලපීම් කරන ලද බැවින් ශීර්ෂවල එකතුව මුළු නිෂ්පාදනය හා නොසැසඳේ.)

(ඇ) ගෙඩි ප්‍රමාණය ගණන් බැලීමේදී යොදාගත් අනුපාතිකයන්; කපාපු පොල් මෙ. මො. 1 = ගෙඩි 6,800
පොල් පතල් මෙ. මො. 1 = ගෙඩි 8,000
කොප්පරා මෙ. මො. 1 = ගෙඩි 4,925

(ඈ) ඒක පුද්ගල ගෘහ පරිභෝජනය වසරකට ගෙඩි 90 වශයෙන් ගණන් බලා ඇත. කර්මාන්ත අංශයේ ප්‍රයෝජනයට ගැනෙන පොල් ගෙඩි ප්‍රමාණය මෙයට ඇතුළත් නොවේ.

(ඉ) විස්තරාත්මක තොරතුරු ලබාගත හො හැකි බැවින් හෙක්ටයාර 0.4 ට අඩු කුඩා පොල් ඉඩම්වල කරගෙන යනු ලබන වගා කටයුතු පිළිබඳ විස්තර මෙයට ඇතුළත් නොවේ.

(ඊ) වගා කිරීම් සහ සැකසුම් කටයුතුවල පමණි.

පොල් අපනයන අංශයට නොයෙකුත් යහන ප්‍රදානය කරනු ලැබුවද දේශීය නිෂ්පාදකයන්ට පහත වැටෙමින් පැවති මිල ගණන්වල අහිතකර බලපෑමට දිගටම මුහුණ පෑමට සිදු විය. කොළඹ වෙළෙඳපොලෙහි පොල් ගෙඩියක් සඳහා වූ රු. 2.18 සාමාන්‍ය මිල පසුගිය වසරේ පැවති මිලෙන් අඩක් පමණ විය. වෙළෙඳපොලෙහි සැපයුම වැඩි වන විට නිෂ්පාදකයන්ට මුහුණ පෑමට සිදු වන දුෂ්කර තත්ත්වය 1985 වර්ෂයේ අත්දැකීමෙන් මොනවට පැහැදිලි වේ. පහත වැටුණු පොල් මිල ගණන් සිය වාසියට හරවා ගත් පොල් නිෂ්පාදන සැකසීමේ අංශය විශාල වශයෙන් කොහ-රැස් කිරීමේ නිරත වූ අතර ගෙඩි මිලදී ගැනීම සඳහා සමහර අවස්ථාවල ඔවුන්ට මූල්‍ය ආධාර සැලසීමට පවා සිදු විය. පොල් මිල පහත වැටෙන විට පොහොර භාවිතය අඩු කිරීම නිසා අනාගතයේදී නිෂ්පාදනය පහත වැටීමෙන් පාරිභෝගිකයන්ට අහිතකරව බලපෑ හැකිය. එනිසා යෝජිත පොල් ස්ථායීකරණ අරමුදල නිෂ්පාදකයින්ගේ මෙන්ම පාරිභෝගිකයින්ගේ යහපත පිණිස වනු ඇත.

විමසුමට භාජනව ඇති වර්ෂය තුළදී පොල් සැකසුම් කර්මාන්තයේ සමහර ක්‍රියාවන් සීමා කෙරෙන කොන්දේසි සමහරක් ලිහිල් කරන ලදී. පවත්නා කපාපු පොල් මෝල්වල ධාරිතාව වැඩි කිරීමට හෝ අළුතින් මෝල් පිහිටුවීමට කලින් අවසර නොලැබිණි. විදේශ වෙළෙඳ-පොලවල අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීම සඳහා තත්ත්වයෙන් උසස් කපාපු පොල් නිපදවීමට හැකි-වනු පිණිස මෙම කොන්දේසිය 1985 දී සංශෝධනය කරන ලදී. ඒ අනුව, පොල් සංවර්ධන අධිකාරිය විසින් නියම කර ඇති නිර්දේශයන්ට යටත්ව අළුතින් කපාපු පොල් මෝල් පිහිටුවීමට හෝ පවත්නා මෝල්වල ධාරිතාව වැඩි කිරීමට අවසර දෙන ලදී. කෙසේ වුවද, පසුගිය වාර්ෂික වාර්තාවන්හි නිරන්තරව පෙන්වා දෙන ලද පරිදි යල් පැන ගිය යන්ත්‍රසූත්‍ර හා නිෂ්පාදන ශිල්ප ක්‍රම නිසා පොල් සැකසීම් කර්මාන්තයට දිගටම අහිතකර බලපෑම් ඇති වේ. අනෙකුත් කැමට ගන්නා ආදේශක තෙල් වර්ගවල ඇති දැඩි තරඟය සලකා බලන කල ජාත්‍යන්තර වෙළෙඳපොලවල තරඟකාරිත්වය පවත්වා ගැනීම උදෙසා අප පොල් නිෂ්පාදනයන්හි තත්ත්වය උසස් කිරීම අත්‍යාවශ්‍යය. මෙම අරමුණ උදකර ගැනීම සඳහා නිෂ්පාදකයන්ට නොයෙකුත් සානුබලයන් සැපයීම අත්‍යාවශ්‍ය කරුණකි.

සුළු අපනයන හෝග

සුළු අපනයන හෝග වැඩි වශයෙන්ම ගෙවතු වල මිශ්‍ර වගාවක් වශයෙන් වගා කරනු ලබන හෙයින් නිෂ්පාදනය හෝ වගා කර ඇති බිම් ප්‍රමාණය පිළිබඳ ප්‍රමාණවත් සංඛ්‍යා තොරතුරු ලබා ගත නොහැකිය. ඒ අනුව මෙම වැදගත් අංශයේ ක්‍රියාකාරිත්වය පිළිබඳ සෘජු අගැයීමක් කිරීම අපහසුය. මෙම අංශයේ නිෂ්පාදනයෙන් වැඩි කොටසක් අපනයනය කරනු ලබන හෙයින් නිෂ්පාදනයේ ඇති වන වෙනස්වීම් නිගමනය කිරීම සඳහා අපනයන පරිමාවේ ඇති වන වෙනස්වීම් එනිසා ආසන්න වශයෙන් යොදා ගනු ලැබේ.

අපනයන සංඛ්‍යා තොරතුරුවල පදනම මත සිට සලකා බලන කල කෝපි, කරදමුංගු තල හා කොකෝවා නිෂ්පාදනය හැරුණු විට 1985 දී සුළු අපනයන හෝග වැඩි කොටසක නිෂ්පාදනය ජහන වැටුණි. ගම්මිරිස්, කරාබුතැටි, වසාවාසි, බුලත්, පුවක් සහ වාෂ්පශීලී තෙල් නිෂ්පාදනයන් බෙහෙවින් පහත වැටුණි. එළවළු හා පළතුරු අපනයන පරිමාවන්ද සැලකිය යුතු පරිදි පහත වැටී ඇත. කුරුඳු නිෂ්පාදනය සුළු වශයෙන් පහත වැටුණු අතර අනෙකුත් තෙල් ලබා ගන්නා ඇට වර්ගවල නිෂ්පාදනයේ පහත වැටීම මධ්‍යස්ථ වශයෙන් විය. එසේ වුවද, මෙම නිෂ්පාදනයන් වැඩි ප්‍රමාණයක් සඳහා වූ දේශීය ඉල්ලුම යහපත් විය.

තල නිෂ්පාදනය තෙඟුණයකින් පමණ වැඩි වූ අතර කොකෝවා සහ කරදමුංගු නිෂ්පාදනය දේඟුණයකින් පමණ වැඩි විය. කෝපි නිෂ්පාදනය සියයට 43 කින් පමණ වැඩි විය. එසේ වුවද සමහර නිෂ්පාදනයන්ගේ වැඩි වීම පිළිබඳව වූ මෙම ගණන් බැලීම් සසඳනු ලබන්නේ ඉකුත් වසරේ පැවති පහත් නිෂ්පාදන මට්ටම් සමඟ බව මෙහි ලා සිහි කටයුතුය.

කෝපි, කරදමුංගු සහ කොකෝවා නිෂ්පාදනයේ වැඩි වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වී ඇත්තේ මෙම හෝග සඳහා වූ යහපත් මිළ ගණන්ය. 1985 වර්ෂයේ පැවති ඉහළ මිළ ගණන් නිසා මෙරට ඉතා දුෂ්කර ප්‍රදේශ වලින් පවා අපනයනය සඳහා විශාල කෝපි ප්‍රමාණයක් රැස් කර ගත හැකි විය.

සුළු අපනයන හෝග සහනාධාර යෝජනා ක්‍රමය යටතේ අළුතින් වගා කරන ලද කොකෝවා හා කුරුඳු බිම් ප්‍රමාණය සුළු වශයෙන් වැඩි විය. මෙයට භාත්පසින්ම වෙනස්ව අළුතින් වගා කරන ලද කරදමුංගු, කෝපි, කරාබු සහ ගම්මිරිස් බිම් ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 47 කින්, 5 කින්, 33 කින් හා 14 කින් පහත වැටුණි. මෙම යෝජනා ක්‍රමය යටතේ නැවත වගා කරන ලද කොකෝවා, කුරුඳු සහ කරදමුංගු බිම් ප්‍රමාණය සැලකිය යුතු පරිදි වැඩි විය. නැවත වගා කරන ලද කොකෝවා බිම් ප්‍රමාණය අට ගුණයකටත් වඩා වැඩි වූ අතර අළුතින් වගා කරන ලද කුරුඳු හා කරදමුංගු බිම් ප්‍රමාණය දේඟුණයකට වඩා වැඩි විය.

වීයදමේ වැඩිවීම අනුව සලකා බලන කල අළුතින් හා නැවත වගා කිරීම වැනි විවිධ වගා සහනාධාර ක්‍රම යටතේ දෙනු ලබන සහනාධාර ප්‍රමාණය ගත වූ වසර කිහිපය තුළම කිසියෙක් ප්‍රමාණවත් නොවීය. මෙම සහනාධාර ප්‍රයෝජනයට ගැනීම සම්බන්ධයෙන් දක්වන දුර්වල ප්‍රතිචාරයෙන් මෙය මනාව පැහැදිලි වේ. 1986 වසරේ මුල සිට මෙම සහනාධාර වැඩි කිරීම සඳහා යොදා ඇති වැඩපිළිවෙල මෙම හෝගයන්හි නිෂ්පාදනය වැඩි කිරීම සඳහා උපකාරී වනු ඇත.

නිෂ්පාදනයේ අතරින්අතර වැඩි වීමක් මෙන්ම මෙම හෝග බොහොමයක් සඳහා ජාත්‍යන්තර වෙළඳපොල ස්ථාවර මිල ගණන් පැවතුනද සමස්ථයක් වශයෙන් සලකා බලන කල මේවායේ නිෂ්පාදනය පහත වැටී ඇත. නිෂ්පාදනයේ මෙම පහත වැටීමේ උපනතිය සඳහා හේතු වූ කරුණු අතර පුළුල්ව විසිර ඇති කුඩා ගෙවතු වල මිශ්‍ර හෝග වශයෙන් මේවා වගා කිරීම එක් හේතුවකි. මෙහිසා ව්‍යාප්ති සේවාවන් සැපයීම අපහසු කරුණක්ව ඇත. අලෙවිකරණ කටයුතු අතරමැදියන්ගේ වැඩි බලපෑමට හසුව ඇති නිසා නිෂ්පාදන මිල ගණන් පහත් මට්ටමක පවතී. මෙම හෝග සම්බන්ධයෙන් වූ පර්යේෂණ කටයුතු ද වී හා ප්‍රධාන වැටීලී හෝග සම්බන්ධයෙන් වූ පර්යේෂණ කටයුතු මෙන් සිත් ගන්නා සුළු තත්ත්වයක නොපවතී.

වී

1985 වර්ෂයේ වී නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 2.7 ක් (වී බුසල් දශ ලක්ෂ 128 ක් නැතහොත් භාල් මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.9 ක්) වශයෙන් තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇත. මෙය 1984 වර්ෂයේ නිෂ්පාදනය හා සසඳා බලන කල සියයට 10 ක වැඩි වීමකි.

1985 වර්ෂයේ වී නිෂ්පාදනයේ මුළු වැඩි වීම දක්නට ලැබෙන්නේ 1984/85 මහ කන්නයේ දීය. එම කන්නයේ නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.75 ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇත. පොහොර භාවිතයේ අඩු වීමක් දක්නට ලැබුනද ඉකුත් මහ කන්නයේ නිෂ්පාදනයට වඩා සියයට 29 ක වැඩි වීමක් මෙම මහ කන්නයේදී අත් කරගත හැකි විය. ප්‍රධාන නිෂ්පාදන ප්‍රදේශවල පැවති යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන්ද, අස්වනු කපා ගත් ශුද්ධ බීම් ප්‍රමාණයේ වැඩි වීම හා හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාව වැඩි වීමද නිෂ්පාදනයේ මෙම වැඩි වීම කෙරෙහි බලපා ඇත. 1984/85 මහ කන්නයේදී අස්වනු නෙලාගන්නා ලද ශුද්ධ බීම් ප්‍රමාණය සියයට 10 කින් වැඩි වීමෙන් පැහැදිලි වන්නේ එතරම් වගා භාතියක් සිදු නොවූ බවයි. හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාව 1984 දී කිලෝ ග්‍රෑම් 3,031 සිට 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑම් 3,498 දක්වා සියයට 15 කින් වැඩි විය. මෙම කන්නයේ ඉහළම ඵලදාව වූ හෙක්ටයාරයකට කිලෝ ග්‍රෑම් 4,874 පොළොන්නරුව දිස්ත්‍රික්කයෙන් වාර්තා වූ අතර එය 1983/84 මහ කන්නයට වඩා සියයට 16 කින් වැඩි වීමකි. ඉන් අනතුරුව ඉහළම වැඩි වීම වූ හෙක්ටයාරයකට කිලෝ ග්‍රෑම් 4,760 මහවැලි 'එච්' කලාපයෙන් ද ඉන්පසු ඉහළම වැඩි වීම වූ කිලෝ ග්‍රෑම් 4,628 උඩවලවේ ප්‍රදේශයෙන් ද වාර්තා විය. බස්නාහිර හා දකුණු පලාත්වල අස්වනු නෙලීමට පෙර බලාපොරොත්තු රහිතව ඇති වූ වැසි නොවන්නට නිෂ්පාදනය මීට වඩා වැඩි වීමට ඉඩ තිබිණි.

1985 යල කන්නයේ දී වී නිෂ්පාදනය ඉකුත් යල කන්නයේ වාර්තාගත නිෂ්පාදන මට්ටම වූ මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂයට වඩා සියයට 14 කින් අඩු විය. පොහොර භාවිතයේ හා හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාවේ වැඩි වීමක් දක්නට ලැබුනද යල කන්නයේ අස්වැන්න මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 0.9 ක් දක්වා පහත වැටීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු වූයේ මෙම කන්නය තුළ දී ප්‍රධාන වී නිෂ්පාදන ප්‍රදේශවල පැවති අයහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් නිසා වසුරන ලද හා අස්වනු නෙලා ගත් බීම් ප්‍රමාණය අඩු වීමය. ඉකුත් යල කන්නය හා සසඳා බලන කල දළ වශයෙන් වසුරන ලද බීම් ප්‍රමාණය සියයට 19 කින්ද, දළ වශයෙන් අස්වනු නෙලා ගත් බීම් ප්‍රමාණය සියයට 19 කින්ද අඩු විය. හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාව 1984 යල කන්නයේදී කිලෝ ග්‍රෑම් 3,146 සිට 1985 දී කිලෝ ග්‍රෑම් 3,343 දක්වා සියයට 6 කින් වැඩි විය. මෙය වැඩි වශයෙන්ම ඉකුත් කන්නයට වඩා සියයට 16 කින් පොහොර

භාවිතය වැඩි වීම නිසා සිදු වූ අතර වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ අඩු වීම හා සළකා බලන කල වගා කරනු ලැබූ බිම් ඒකකයක් සඳහා වූ පොහොර භාවිතයේ සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් අදහස් කෙරේ.

1.10 සංඛ්‍යා සටහන

වි. වගා අංශය පිළිබඳ සංඛ්‍යා 1984 - 1985

ශීර්ෂය	ඒකකය	1984			1985 (අ)		
		මහ	යල	එකතුව	මහ	යල	එකතුව
1. දළ වශයෙන් වපුරන ලද බිම් ප්‍රමාණය	හෙක්ටයාර දහස්	606	384	990	569	312	881
2. පොහොර නිකුතුව (අ)	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	112	59	171	84	69	153
3. දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය	රුපියල් දශ ලක්ෂ	136	40	176	83	37	120
4. අස්වැන්න කපා ගන්නා ලද දළ බිම් ප්‍රමාණය	හෙක්ටයාර දහස්	509	377	886	559	305	864
5. හෙක්ටයාරයක පලදාව (අ.)	කිලෝග්‍රෑම්	3,031	3,146	3,076	3,498	3,343	3,464
6. අස්වැන්න කපාගන්නා ලද ඉද්ධ බිම් ප්‍රමාණය	හෙක්ටයාර දහස්	451	336	787	498	270	768
7. නිෂ්පාදනය	මෙට්‍රික් ටොන් දහස් (බ්‍රසල් දහස්)	1,360 (65,154)	1,060 (50,814)	2,420 (1,15,968)	1,751 (83,908)	910 (43,607)	2,661 (1,27,515)
8. සහතික මිළ නුමය යටතේ මිළදී ගැනීම (අ.)	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	115	54	169	94	07	101
9. ආනයන (වි සමානය)	මෙට්‍රික් ටොන් දහස්	—	—	26	—	—	182

මූලයන් : ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව; කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව; කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ දෙපාර්තමේන්තුව; වි අලෙවි මණ්ඩලය; පාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය; ආහාර කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව.

(අ) තාවකාලිකයි.

(ආ) පොහොර නිකුත් කිරීම වගා වර්ෂය තුළ සහ ලීන් වර්ෂය තුළදී එකිනෙකට වෙනස් වේ. වගා වර්ෂය මහ (සැප්තැම්බර්/ඔක්තෝබර් - මාර්තු/අප්‍රේල්) සහ යල (අප්‍රේල්/මැයි - අගෝස්තු/සැප්තැම්බර්) කන්න වලින් යුක්ත වේ.

(ඇ) අස්වනු කැපීමේ සමීක්ෂණයන්ගෙන් ගත් දත්තයන් පදනම් කොට ගත් ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුවේ සංඛ්‍යා තොරතුරු උපයෝගී කරගෙන මහ සහ යල කන්න සඳහා වූ හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය පලදාව ගණනය කරන ලදී. මුළු වි නිෂ්පාදනය අස්වනු නෙලාගත් ඉද්ධ බිම් ප්‍රමාණයෙන් බෙදීමෙන් හෙක්ටයාරයක වාර්ෂික සාමාන්‍ය පලදාව ගණනය කරන ලදී.

(ඈ) මහ කන්නයේ අස්වැන්න ජනවාරි - ජූලි කාලච්ඡේදය තුළදී මිළදී ගත් අතර, යල කන්නයේ අස්වැන්න අගෝස්තු-දෙසැම්බර් කාලච්ඡේදය තුළදී මිළදී ගන්නා ලදී.

1985 වර්ෂයේ කන්න දෙකෙහිම වි වගා කරන ලද මුළු බිම් ප්‍රමාණය සියයට 11කින් පහත වැටුණි. සියයට 19 ක් වූ වැඩිම පහත වැටීම යල කන්නයේදී වාර්ෂා පෝෂිත ප්‍රදේශ හා සුළු වාරිමාර්ග ප්‍රදේශවල දළ වශයෙන් වපුරන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ අඩු වීම පිළිවෙලින් සියයට 11 ක් හා සියයට 8 ක් වූ අතර ප්‍රධාන වාරිමාර්ග ප්‍රදේශවල එම අඩුවීම සුළු වශයෙන් විය. 1985 යල කන්නයේදී දළ වශයෙන් වපුරන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ සියයට 35 ක් වූ වැඩිම පහත වැටීම දක්නට ලැබුණේ සුළු වාරිමාර්ග ප්‍රදේශවලය. ප්‍රධාන වාරිමාර්ග ප්‍රදේශවල හා වර්ෂා පෝෂිත ප්‍රදේශවල දළ වශයෙන් වපුරන ලද බිම් ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 15 කින් හා සියයට 13 කින් පහත වැටුණි.

1985 දී අස්වනු නෙලා ගත් මුළු බිම් ප්‍රමාණය සියයට දෙකකින් සුළු වශයෙන් පහත වැටිණි. 1984/85 මහ කන්නයේදී අස්වනු නෙලා ගත් බිම් ප්‍රමාණය සියයට 10 කින් වැඩි වූ අතර යල කන්නයේදී එය සියයට 19 කින් පහත වැටිණි. ඉකුත් මහ කන්නයේ විශේෂයෙන්ම

ප්‍රධාන වාරිමාර්ග ප්‍රදේශවල මෙන්ම වර්ෂාපෝෂිත ප්‍රදේශවල සාපේක්ෂ වශයෙන් සිදු වූ ඉහළ වගා භාතිය හා සසඳා බලන කල 1984/85 මහ කන්නයේදී දළ වශයෙන් වපුරන ලද බිම් ප්‍රමාණය හා දළ වශයෙන් අස්වනු නෙළා ගත් බිම් ප්‍රමාණය පිළිබඳ සංඛ්‍යා තොරතුරු අනුව පෙනීයන්නේ වර්ෂාපෝෂිත හා වාරිමාර්ග ප්‍රදේශ දෙකෙහිම සිදු වූ වගා භාතිය ඉතා සුළු බවය. ඉකුත් වර්ෂයේ අදාළ කන්නය හා සසඳා බලන කල 1985 යල කන්නය තුළ දී සිදු වූ වගා භාතිය තරමක් වැඩි විය.

ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය මගින් යපයන ලද සංඛ්‍යා තොරතුරු අනුව 1985 දී (ලීන් වර්ෂය අනුව) වී නිෂ්පාදන අංශය සඳහා නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය 1984 දී නිකුත් කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණයට වඩා මෙට්‍රික් ටොන් 15,650 කින් නැතහොත් සියයට 8 කින් වැඩි විය. මෙය වැඩි වශයෙන්ම ඊළඟ මහ කන්නය සඳහා වර්ෂයේ අවසන් කාර්තුව තුළදී වැඩි වශයෙන් පොහොර නිකුත් කිරීම නිසා සිදු වූවකි. කෘෂිකර්ම සංවර්ධනය හා පර්යේෂණ අමාත්‍යාංශය මගින් නිකුත් කරන ලද සංඛ්‍යා තොරතුරු අනුව 1985 වර්ෂයේදී කන්න වශයෙන් භාවිතා කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය ඉකුත් වර්ෂය හා සසඳා බලන කල මෙට්‍රික් ටොන් 18,391 කින් නැතහොත් සියයට 11 කින් පහත වැටුණි. පොහොර භාවිතයේ පහත වැටීම මුළුමනින්ම වාගේ 1984/85 මහ කන්නයේ පොහොර භාවිතය අඩු වීම නිසා සිදු විය. ඉකුත් වසරේ අදාළ කන්නය හා සසඳා බලන කල මෙම කන්නයේදී පොහොර භාවිතා කරන ලද ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 27,847 කින් නැතහොත් සියයට 25 කින් අඩු විය. වපුරන ලද හෙක්ටයාරයක් සඳහා සාමාන්‍ය වශයෙන් භාවිතා කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය සියයට 17 කින් පහත වැටුණි. එසේ වුවද, 1984 යල කන්නය හා සසඳා බලන කල 1985 යල කන්නයේදී භාවිතා කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් 9,500 කින් නැතහොත් සියයට 16 කින් වැඩි විය. මෙම කන්නයේදී වපුරන ලද හෙක්ටයාරයක් සඳහා සාමාන්‍ය වශයෙන් භාවිතා කරන ලද පොහොර ප්‍රමාණය සියයට 47 කින් වැඩි විය.

1985 දී වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් සහතික මිළ ක්‍රමය යටතේ මිළදී ගන්නා ලද වී ප්‍රමාණය සියයට 40 කින් පහත වැටුණි. පසුගිය වසර කිහිපය තුළදී දක්නට ලැබුණු උපනතිය අනුගමනය කරමින් පුද්ගලික අංශය වැඩි වශයෙන් ක්‍රියාකාරී වීම නිසා වී අලෙවි මණ්ඩලයට මිළදී ගතහැකි වූයේ වී මෙට්‍රික් ටොන් 1,01,000 ක් පමණි. වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් වැඩි වී ප්‍රමාණයක් මිළදී ගනු ලැබුවේ නිෂ්පාදනයේ සැලකිය යුතු වැඩි වීමක් දක්නට ලැබුණු මහ කන්නයේදීය.

යල කන්නයේ සාපේක්ෂ වශයෙන් අඩු වූ නිෂ්පාදනය සහ උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල වී නිෂ්පාදන දිස්ත්‍රික්ක සමහරක පැවති වියවුල් සහිත තත්ත්වයන්ද වී අලෙවි මණ්ඩලයේ වී මිළදී ගැනීම කෙරෙහි අහිතකරව බලපෑවේය. සුපුරුදු රටාව අනුගමනය කෙරෙමින් වැඩි වී ප්‍රමාණයක් මිළදී ගනු ලැබුවේ වියළි කලාපයේ අතිරික්ත වී නිෂ්පාදනයක් පවතින දිස්ත්‍රික්ක වූ අම්පාර (මෙට්‍රික් ටොන් 23,049), අනුරාධපුරය (මෙට්‍රික් ටොන් 14,673), පොළොන්නරුව (මෙට්‍රික් ටොන් 14,471) හා ත්‍රිකුණාමලය (11,430) යන දිස්ත්‍රික්ක වලිනි. 1984 දී මිළදී ගත් වී මෙට්‍රික් ටොන් 25,054 හා සසඳා බලන කල නොසන්සුන් තත්ත්වයක් පැවති මඩකලපුව දිස්ත්‍රික්කයෙන් මිළදී ගනු ලැබුවේ මෙට්‍රික් ටොන් 415 ක් පමණි.

යල කන්නයේ නිෂ්පාදනයේ අඩු වීමක් පැවතියද 1985 දී නිෂ්පාදනය කරන ලද වී ප්‍රමාණය මෙරට පාරිභෝජනය සඳහා අවශ්‍ය සහල් ප්‍රමාණයට ආසන්න මට්ටමක පවතී. 1981/82 පාරිභෝගික මුදල් හා සමාජ ආර්ථික සමීක්ෂණ වාර්තාව අනුව ගණන් බලන ලද මාසික ඒක පුද්ගල පරිභෝජනය වූ කිලෝ ග්‍රෑම් 100 ක පදනම මත රටේ මුළු පරිභෝජනය සඳහා අවශ්‍ය සහල් ප්‍රමාණය මෙට්‍රික් ටොන් දශ ලක්ෂ 1.6 ක් පමණ වේ. අපතේ යෑම් සහ බිත්තර වී අවශ්‍යතාවයන් සඳහා වෙන් කළ පසු මෙම වර්ෂයේ නිෂ්පාදන මට්ටම මෙරට සහල් පරිභෝජන අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීමට ප්‍රමාණවත් තරම්ය.

සහල් අතින් ස්වයං-පෝෂිත වීමේදී ඇති විය හැකි ගැටළු පිළිබඳව මැනවින් සිතා බලා කටයුතු නොකළහොත් අතිරික්ත නිෂ්පාදනයකදී නිෂ්පාදකයාට ලැබෙන මිළ පහත් මට්ටමක පැවතිය හැකිය. නවද, සහල් නිෂ්පාදනයේදී හා පරිභෝජනයේදී ඇති විය හැකි අයමතුලීන-තාව වැළැක්වීම සඳහා සහල් හා නිරිඟු පිටි සම්බන්ධයෙන් යෝග්‍ය මිළ ප්‍රතිපත්තියක් නිගමනය කිරීම ඉතා අවශ්‍ය කරුණකි.

අතුරු ආහාර හෝග

1984 වර්ෂයේදී මෙන්ම 1985 වර්ෂයේදී ද අතුරු ආහාර හෝග අංශයේ ක්‍රියාකාරීත්වය අයහපත් විය. තාවකාලික දත්තයන්ට අනුව 1984/85 මහ කන්නයේදී නිෂ්පාදනය පහත වැටුණු නමුත් යල කන්නයේදී නිෂ්පාදනයේ තරමක දියුණුවක් දක්නට ලැබිණි. අතුරු ආහාර හෝග වගාවන් යටතේ ඇති බීම් ප්‍රමාණය සැලකිය යුතු අයුරින් පහත වැටීම, මහ කන්නයේදී නිෂ්පාදනයේ පහත වැටීමට බොහෝදුරට හේතු විය. වගා කරන ලද බීම් ප්‍රමාණය අඩු වුවද, එලදවේ වැඩිවීම සහ යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන්ගේ ඒකාබද්ධ බලපෑම නිසා මිරිස්, රතුලුණු, රටකපු සහ උලුදු නිෂ්පාදනය වැඩිවිය. යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් මෙන්ම මිළ ගණන්ද නිසා මහ කන්නයේදී අර්තාපල් වගාව යටතේ වූ බීම් ප්‍රමාණය සියයට 44 කින් වැඩිවූ අතර, නිෂ්පාදනය දෙගුණයකටත් වඩා වැඩි විය. මහ කන්නයේ අර්තාපල් නිෂ්පාදනයේ වූ වැඩි වීම 1985 යල කන්නයේදී අර්තාපල් වගාව සඳහා යොදවුනු බීම් ප්‍රමාණයේ අඩු වීමට හේතු විය. එම නිසා යල කන්නයේදී අර්තාපල් වගාව යටතේ වූ බීම් ප්‍රමාණය සියයට 19 කින් අඩු වූ අතර, නිෂ්පාදනය සියයට 40 කින් අඩු විය. යල කන්නයේදී මුංඇට, කවපි සහ තල වැනි සමහර අතුරු ආහාර හෝගවල නිෂ්පාදනයේ වූ වැඩිවීම නිසා මහ කන්නයේ මෙම හෝගයන්ගේ අඩු නිෂ්පාදනය තරමක් දුරට සමහන් විය. ඉහළ දේශීය මිළ ගණන් මගින් ලද දිරිගැන්වීම නිසා යල කන්නයේදී විශේෂයෙන්ම කලාවැව වැනි ප්‍රදේශයන්හි විශාල බීම් ප්‍රමාණයක් මිරිස් වගාව සඳහා යොදවන ලදී. ඒ නිසා මිරිස් වගාව යටතේ වූ බීම් ප්‍රමාණය සියයට 14 කින් වැඩි විය.

1985 දී අතුරු ආහාර හෝග නිෂ්පාදනයේ පහත වැටීමට සාධක කිහිපයක් බලපෑවේය. විශේෂයෙන්ම මහ කන්නයේදී වී වගාව සඳහා සුලභව ජලය ලබාගත හැකිවීම නිසා එම කන්නයේදී අතුරු ආහාර හෝග සඳහා වූ බීම් ප්‍රමාණය අඩු වූ අතර, පසුගිය අවුරුදු දෙකෙහි පැවති අඩු නිෂ්පාදනය නිසා වගාව සඳහා ලබාගත හැකිවූ බීම් ප්‍රමාණයද අඩු විය. සෝයාබෝංචි වැනි වගාවන්හි කැපී පෙනෙන අඩු වීමට හේතුවන්නට ඇත්තේ වැඩි වශයෙන්ම පාරිභෝගික ඉල්ලුම අඩු වීම වන්නට ඇත. මෙම හෝගයන් සමහරක වගාව යටතේ වූ බීම් ප්‍රමාණය අඩු වුවද ප්‍රධාන වශයෙන්ම වැඩි පොහොර භාවිතය සහ යහපත් කාලගුණික තත්ත්වයන් නිසා ඒවායේ එලදයිතාව වැඩි විය.

වී අලෙවි මණ්ඩලය මගින් ක්‍රියාත්මක කෙරෙන තෝරාගත් අතුරු ආහාර හෝග අටක් සඳහා වූ පදනම් මිළ යෝජනා ක්‍රමය මෙම වර්ෂයේදී ද ක්‍රියාත්මක වූ අතර, පදනම් මිළ ගණන් පසුගිය වසර තුළ පැවැති මට්ටමෙහි පැවතිණි. මෙම මිළ ක්‍රමය යටතේ වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් ඉදල් ඉරිඟු මෙට්‍රික් ටොන් 846 ක් හා සෝයාබෝංචි මෙට්‍රික් ටොන් 20 ක් මිළදී ගන්නා ලදී. සංසන්දනාත්මකව බැලීමේදී වී අලෙවි මණ්ඩලය විසින් ඉකුත් වර්ෂයේදී ඉදල් ඉරිඟු මෙට්‍රික් ටොන් 3,152 ක්ද සෝයාබෝංචි මෙට්‍රික් ටොන් 200 ක්ද මිළදී ගෙන ඇත.

මෙරට වී නිෂ්පාදනය අතින් ස්වයං-පෝෂිත වීමට ආසන්නව සිටින හෙයින් හෝග විවිධාංගී-කරණ වැඩ පිළිවෙලක් ඇති කිරීම අත්‍යවශ්‍ය කරුණක්ව ඇත. මෙම හෝග වගාවන් මගින් ගොවීන්ගේ ආදායම වැඩිවනවා පමණක් නොව එය ඔවුන්ගේ පෝෂණ මට්ටම ඉහළ නැංවීම සඳහාද උපකාරී වේ.

අතුරු ආහාර භෝග අංශයේ මහා ක්‍රියාකාරිත්වයට බාධා කෙරෙන සාධක කිහිපයක් ඇත. පර්යේෂණ කටයුතු හා වැඩි ඵලදායී වර්ග දියුණු කිරීම සඳහා වැඩි අවධානයක් යොමු කර නැත. පොහොර භාවිතය ප්‍රමාණවත් නොවන අතර සමහර භෝග සඳහා කිසිම පොහොර භාවිතයක් නොකෙරේ. සමහර දුෂ්කර ප්‍රදේශවල අලෙවිකරණ කටයුතුවලට ඇති බාධාවන් නිසා නිෂ්පාදකයාට ලැබෙන්නේ අඩු මිලකි.

සීමිත වූ ආයතනික ණය හා ව්‍යාප්ති සේවාවන්ද මෙම අංශයේ මුළු නිෂ්පාදන ධාරිතාව අත්කර ගැනීම සඳහා වන තවත් බාධක කිහිපයකි. විමසුමට ලක්ව ඇති වර්ෂය තුළදී ඵලදායීතාව වැඩි කිරීමට හා අලෙවිකරණ කටයුතු වැඩි දියුණු කිරීමට වැඩි අවධානයක් දක්වා ඇත.

සිතී

1985 වර්ෂය තුළදී ශ්‍රී ලංකා සිතී සංයුක්ත මණ්ඩලයේ සිතී නිෂ්පාදනය (ආහාර කොමසාරිස් වෙතින් මිලදී ගත් අපතේ යන සිතී වලින් කළ නිෂ්පාදනය හැර) මෙට්‍රික් ටොන් 17,717 ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇත. මෙය පසුගිය වසරේ අඩු වූ නිෂ්පාදනයට වඩා තවත් සියයට 3 කින් අඩු වූ නිෂ්පාදනයකි. හිඟුරාන කම්හලේ සිතී නිෂ්පාදනය සියයට 6 කින් අඩු වූ අතර කන්නලේ කම්හලේ සිතී නිෂ්පාදනය පසුගිය වසරේ පැවති මට්ටමෙහිම පැවතිණි.

හිඟුරාන කම්හල මගින් පාලනය වන උක් වගාව (නිරි වගාව ඇතුළුව) යටතේ ඇති බිම් ප්‍රමාණය 1984 දී හෙක්ටයාර 2,629 සිට 1985 දී හෙක්ටයාර 2,196 දක්වා සියයට 16 කින් අඩු විය. වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් අස්වනු නෙලා ගන්නා ලද බිම් ප්‍රමාණය පසුගිය වසරේ සියයට 94 හා සසඳා බලන කල සියයට 98 ක් විය. එසේ වුවද, හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාව සියයට 14 කින් අඩු වීම නිසා 1985 දී කපා ගන්නා ලද උක් දඬු ප්‍රමාණය සියයට 26 කින් අඩුව මෙට්‍රික් ටොන් 92,671 ක් විය. කන්නලේ කම්හල මගින් පාලනය වන උක් වගාව යටතේ ඇති බිම් ප්‍රමාණය 1984 දී හෙක්ටයාර 2,327 සිට 1985 දී හෙක්ටයාර 2,594 දක්වා සියයට 11 කින් වැඩි විය. පසුගිය වසරේ සියයට 95 හා සසඳා බලන කල වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ ප්‍රතිශතයක් වශයෙන් අස්වනු නෙලා ගන්නා ලද බිම් ප්‍රමාණය 1985 දී සියයට 91 ක් විය. හෙක්ටයාරයක සාමාන්‍ය ඵලදාව සියයට 4 කින් පහත වැටුණද, වගා කරන ලද බිම් ප්‍රමාණයේ වැඩි වීම නිසා කපා ගන්නා ලද උක් දඬු ප්‍රමාණය සුළු වශයෙන් වැඩිවී මෙට්‍රික් ටොන් 95,843 ක් විය.

රාජ්‍ය අංශය හා සසඳා බලන කල විමසුමට භාජනව ඇති වර්ෂය තුළදී පෞද්ගලික අංශයේ නිෂ්පාදකයින්ගේ ක්‍රියාකාරිත්වය කැපී පෙනෙන අයුරින් යහපත් විය. පෞද්ගලික නිෂ්පාදකයින් විසින් සපයන ලද උක් දඬු ප්‍රමාණය 1984 දී මෙට්‍රික් ටොන් 46,029 සිට 1985 දී මෙට්‍රික් ටොන් 80,652 දක්වා සියයට 75 කින් වැඩි විය. මෙම අංශයේ මුළු නිෂ්පාදනයට ආයතන ප්‍රමාණයක් හිඟුරාන කම්හල මගින් මිලදී ගන්නා ලදී. කපා ගන්නා ලද මුළු උක් දඬු ප්‍රමාණයෙන් පෞද්ගලික අංශයේ කොටස 1984 දී සියයට 27 සිට 1985 දී සියයට 46 දක්වා වැඩි විය. කන්නලේ කම්හල වෙත සැපයුණු පෞද්ගලික අංශයේ උක් දඬු ප්‍රමාණය කලින් මෙන් ඉතාමත් සුළු ප්‍රමාණයක් විය.

1985 දීද කම්හල් දෙකෙහිම සිතී ලබා ගැනීමේ අනුපාතය පහත වැටුණි. පසුගිය කාලවල උපනතිය අනුව යමින් හිඟුරාන කම්හල විසින් සිතී ලබා ගැනීමේ අඩු අනුපාතයක් දක් වූ අතර එය 1984 දී සියයට 6.4 සිට 1985 දී සියයට 5.9 දක්වා තවදුරටත් පහත වැටුණි. කන්නලේ කම්හලේ සිතී ලබා ගැනීමේ අනුපාතය 1984 දී සියයට 7.8 සිට 1985 දී සියයට 6.9 දක්වා පහත වැටුණි.

රාජ්‍ය අංශයේ කම්හල් දෙකෙහිම දුර්වල ක්‍රියාකාරිත්වය කරුණු කිහිපයක ඒකාබද්ධ ප්‍රතිඵලයකි. වගා කරනු ලබන හා අස්වනු නෙළා ගනු ලබන අවස්ථාවන්හිදී අවශ්‍ය ප්‍රමාණයට සේවකයන් ලබා ගත නොහැකි වීම මේ කම්හල් දෙකම මුහුණපාන බලවත් ගැටළුවකි. මෑත කාලවල ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නය මගින් උද්ගතව ඇති තත්ත්වය නිසා මෙම ගැටළුව වඩාත් උග්‍රව ඇත. විශේෂයෙන්ම කන්තලේ උක් වගාවට නිරන්තරව සතුන්ගෙන් හානි පැමිණේ. පහසුවෙන් ජලය ගලා නොබැසීම හිඟුරාන කම්හලේ උක් වගාව කෙරේ අහිතකරව බලපාන අතර මින් සාපේක්ෂ වශයෙන් මෙම කම්හලේ සිති ලබා ගැනීමේ අනුපාතය අඩු වීමද සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකට පැහැදිලි කෙරේ. ප්‍රමාදව අස්වනු නෙළා ගැනීම සහ උක් දඩු ඇඹරීම සඳහා කම්හල් වෙත ප්‍රවාහනය කිරීමේදී සිදු වන ප්‍රමාදයන්ද කම්හල් දෙකෙහිම සිති ලබා ගැනීමේ අනුපාතය අඩු වීමට හේතු වූ තවත් කරුණු සමහරකි. ප්‍රවාහන අපහසුකම් සහ සේවක හිඟය මෙම ප්‍රමාදවීම් වලට හේතුවී ඇත. කම්හල් වෙත උක් දඩු ප්‍රවාහනය කිරීමෙන් අනතුරුවද යාන්ත්‍රික දෝෂ වැනි නොයෙකුත් හේතූන් උඩ සකස් කිරීමේදී ඇති වන ප්‍රමාදවීම් නිසා සිති ලබා ගැනීමේ අනුපාතය තවදුරටත් පහත වැටීමට තුඩු දේ. ප්‍රමාණවත් අරමුදල් නොමැති වීමෙන් අමතර කොටස් ලබා ගැනීම අපහසු වීම නිසා යන්ත්‍රසූත්‍ර නිසි ආකාරයෙන් නඩත්තු කිරීමද අපහසුව ඇත. අඩු ඵලදාව හා උක් දඩු සැපයුම අඩු වීමද යන කරුණු නිසා කම්හලේ ධාරිතා උපයෝජනය උනාව පැවතීමෙන් අකාර්යක්ෂමතාවන් තරදුරටත් වැඩිවී ඇත. උපරිම ධාරිතා උපයෝජනයෙහිදී මෙට්‍රික් ටොන් 27,000 ක් නිපදවීමට අපේක්ෂිත ආසියානු සංවර්ධන බැංකුවෙහි ආධාර යටතේ සෙවනගල ඉදි කෙරෙන රාජ්‍ය අංශයේ උක් කම්හල 1985 ජූලි මාසයේදී විවෘත කිරීමට නියමිතව තිබුණද, කොන්ත්‍රාත් කරුගේ වැඩ පමා වීම නිසා එය කල් දැමීමට සිදු විය. මෙම කම්හල 1986 දී නිෂ්පාදනය ආරම්භ කෙරේ යැයි අදහස් කෙරේ. මෙම කම්හල ක්‍රියාත්මක වීමෙන් අනතුරුව ද රාජ්‍ය අංශයට සපුරාලීමට හැකිවනුයේ වාර්ෂික දේශීය පරිභෝගික අවශ්‍යතාවයන්ගෙන් සියයට 20 ක් පමණය.

විදේශීය පුද්ගලික අංශයේ සහභාගිත්වය දිරි ගැන්වීම සම්බන්ධයෙන් රජය මගින් භන්තා ලද මූලිකත්වය සඳහා තරමක යහපත් ප්‍රතිචාරයක් දක්නට ලැබිණි. එංගලන්තයේ බුකර්ස් ජාත්‍යන්තර සමාගම මගින් පාලනය වන පැල්වත්ත සිති සමාගම සහ බර්මියුඩාහි මේනා ජාත්‍යන්තර සමාගම මගින් පාලනය වන මොණරාගල සිති සමාගමද දැනටමත් මෙම මෙහෙයට උර දී ඇත. පැල්වත්ත සිති සමාගම විසින් 1986 අග භාගයේදී නිෂ්පාදනය ආරම්භ කිරීමට අපේක්ෂා කෙරේ. ආරම්භයේදී එහි ධාරිතාව සිති මෙට්‍රික් ටොන් 15,000 ක් පමණ වන අතර 1989 දී මෙට්‍රික් ටොන් 47,000 ක උපරිම නිෂ්පාදන ධාරිතාවක් ඇතැයි අපේක්ෂා කෙරේ. මෙට්‍රික් ටොන් 43,000 ක ධාරිතාවයකින් යුත් මොණරාගල සිති සමාගමේ නිෂ්පාදන කටයුතු 1988 දී ආරම්භ කිරීමට නියමිතය. මෙම සමාගම් දෙක හා රාජ්‍ය අංශයේ කන්තලේ, හිඟුරාන, සහ සෙවනගල යන කම්හල් එකතුව 1990 පමණ වනවිට සිති මෙට්‍රික් ටොන් 1,42,000 ක් නැතහොත් වාර්ෂික අවශ්‍යතාවයෙන් සියයට 56 ක් නිපදවනු ලැබෙයි අපේක්ෂා කෙරේ.

මෙම ව්‍යාපෘතීන් වලින් පිටත සිටින පෞද්ගලික අංශයේ උක් වගා කරුවන්ට වාසි අත් වන ප්‍රමාණය බොහෝදුරට ඒවා සාර්ථකව ක්‍රියාත්මකවීම මත රඳා පවතී. වගා කරුවන්ට මිළ මගින් ලැබෙන දිරි ගැන්වීම් සහ අවශ්‍ය යෙදවුම් ලබා දීම වැනි මෙම ව්‍යාපෘතීන් යටතේ අපේක්ෂිත වාසි සැලසේ නම් මෙරට සිති නිෂ්පාදනය සඳහා සාර්ථකව දයක වීමට ඔවුන්ට හැකි වනු ඇත. මෙම විදේශ ව්‍යවසායිකයන්ට ආරක්ෂිත වෙළෙඳපොලක් ලැබී ඇති හෙයින් දේශීය මිළ ගණන් ජාත්‍යන්තර මිළ ගණන්වලින් බෙහෙවින් ඈත් නොවන අයුරින් පවත්වා ගැනීමට වග බලා ගැනීම වැදගත්ය.

ධීවර හා පඳු නිෂ්පාදනය

1985 වර්ෂයේදී මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය මෙට්‍රික් ටොන් 1,68,040 ක් වශයෙන් නාවකාලිකව ගණන් බලා ඇත. ඉකුත් වසරේ අඩුව පැවති නිෂ්පාදනයට වඩා සුළු වශයෙන් වූ මෙම වැඩිවීම ප්‍රධාන වශයෙන්ම වෙරළබඩ සහ ගැඹුරු මුහුදේ මසුන් ඇල්ලීම වැඩිවීම නිසා සිදුවිය. මුළු මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනයෙන් සියයට 80 ක් පමණ වන වෙරළබඩ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය සුළු වශයෙන්

වැඩිවූ අතර, මිරිදිය මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය පසුගිය වසරේ පැවති මට්ටමෙහිම පැවතිණි. මුළු මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනයෙන් සියයට එකක් පමණක් වන වෙරළින් ඈත ගැඹුරු මුහුදේ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය තුනෙන් දෙකකින් පමණ වැඩි විය.

1983 වර්ෂය වනතෙක් යහපත්ව පැවති මුහුදු ධීවර අංශයේ නිෂ්පාදනය එතැන් සිට දැඩි පසුබෑමකට ලක්විය. විශේෂයෙන්ම මුළු මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනයෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් සපයනු ලබන උතුරු හා නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් පවත්නා ගැටළු වෙරළබඩ මසුන් ඇල්ලීම කෙරෙහි දිගටම බලපානු ඇත. වෙරළින් ඈත ගැඹුරු මුහුදේ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය වැඩි වීමට ප්‍රධාන වශයෙන්ම හේතු වූයේ අබ්‍රුඩාබි අරමුදල් වැඩ පිළිවෙල යටතේ වර්ෂය තුළදී වෙරළින් ඈත මුහුදේ මසුන් ඇල්ලීම සඳහා ධීවර යාත්‍රා නිකුත් කිරීමය. විදේශ මූල්‍ය ආධාර ලබන ධීවර සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් කිහිපයක්ද 1985 වර්ෂය තුළදී නොකඩවා ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යන ලදී.

අයවැය මගින් වෙන් කරන ලද අරමුදල් අඩු කිරීම නිසා යාන්ත්‍රීකරණ වැඩ පිළිවෙල යටතේ මුහුදු ධීවර අංශයට දෙන ලද මුළු සහනාධාර ප්‍රමාණය 1984 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 14 සිට 1985 දී රුපියල් දශ ලක්ෂ 11.1 දක්වා අඩු විය. ධීවර යාත්‍රා සහ පොකුණු සහනාධාරය වශයෙන් මිරිදිය ධීවර අංශය සඳහා දෙන ලද මුළු සහනාධාර ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 2.7 ක් විය.

ධීවර අංශයේ දුර්වල ක්‍රියාකාරිත්වය නිසා වර්ෂය තුළදී කරවල ඇතුළු සියළුම වර්ගයන්හි මාලු මිළ ගණන් ඉහළ නැඟුණි. තෝර වැනි සමහර මාලු වර්ගවල මිළ ගණන් සාමාන්‍ය පාරිභෝගිකයාට මිළදී ගත නොහැකි මට්ටමක පැවතිණි. උතුරු සහ නැගෙනහිර ප්‍රදේශවල පවතින වියවුල් සහිත වාතාවරණය සම්පයකට පත් නොවූන හොත් මෙම තත්ත්වය යහපත් අතට පත්වේයැයි සිතීම අපහසුය. 1965 තරම් ඈත කාලයකදී මිළදී ගත් ට්‍රෝලර් යාත්‍රාවල අඛලන් ස්වභාවයද ධීවර සංස්ථාවේ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය කෙරේ බලපා ඇත.

ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ ආහාරයෙහි මාළු වැදගත් අංගයක් වන හෙයින් මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය ඉහළ නැංවීම ප්‍රමුඛත්වය ලැබිය යුත්තකි. ප්‍රමාණවත් දිරි ගැන්වීම් යටතේ වෙරළබඩ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය යාන්ත්‍රීකරණය කිරීම ඛේමිමත් කරවන අතරම වෙරළින් ඈත ගැඹුරු මුහුදේ මසුන් ඇල්ලීම දිරි ගැන්වීම සඳහාද විශේෂ අවධානය යොමු විය යුතුය. මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය පිළිබඳ සංඛ්‍යා තොරතුරු වලින් හෙළිවන පරිදි මෙම අංශයේ නිෂ්පාදනයෙන් ප්‍රමාණවත් අයුරින් ඵල ප්‍රයෝජන ලබා නොමැත. සංවිධිත පුද්ගලික අංශය මෙම කටයුතු සඳහා එතරම් සහභාගී නොවීම එක්තරා දුරකට බලාපොරොත්තු කඩකරවන සුළු වන නමුත් සුළු හෝ විශාල පරිමාණ යාත්‍රා මිළදී ගැනීම පිණිස ණය පහසුකම් සැපයීම වැනි ප්‍රමාණවත් දිරිගැන්වීම් යටතේ විදේශ සහභාගිත්වය සහිතව හෝ රහිතව පෞද්ගලික අංශයේ සහභාගිත්වය ඛේමිමත් කළ යුතුය. මෙරට මුළු මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනයට සාර්ථකව දයකවන පරිදි වෙරළින් ඈත ගැඹුරු මුහුදේ මත්ස්‍ය නිෂ්පාදනය දිරිගැන්විය යුතුය.

1985 දී ලීටර දශ ලක්ෂ 334 ක් වශයෙන් ගණන් බලා ඇති මීකිරි ද ඇතුළු කිරි නිෂ්පාදනය පසු ගිය වර්ෂයට වඩා සියයට 2ක සුළු වැඩිවීමක් දක්වීය.ජාතික කිරි මණ්ඩලය කිරි ලීටර දශ ලක්ෂ 67 ක් එකතු කළ අතර, එය 1984 දී එකතු කරන ලද ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 16 කින් වැඩිය. පසුගිය වසරේ අග භාගයේදී කිරි මණ්ඩලය විසින් කිරි නිෂ්පාදකයනට ගෙවන මිළ ලීටරයකට ගත 50 කින් වැඩි කිරීමද කිරි එකතු කිරීමේ මධ්‍යස්ථාන ප්‍රමාණය වැඩි වීමද මෙසේ කිරි එකතු කළ ප්‍රමාණය වැඩි වීමට ප්‍රධාන වශයෙන් හේතු විය. ජාතික කිරි මණ්ඩලයේ සතිපාරක්ෂක අයුරින් සකස් කරන ලද කිරි ප්‍රමාණය හා පාස්ටරීකරණය කරන ලද කිරි ප්‍රමාණය පිළිවෙලින් සියයට 9 කින් හා සියයට 15 කින් අඩු විය. කිරි එකතු කරන ලද ප්‍රමාණය වැඩි වූ නිසා සම්පූර්ණ යොදා සහිත කිරි නිෂ්පාදනය සියයට 32 කින් වැඩි විය.

විශේෂ සංවර්ධන ව්‍යාපෘතීන් යටතේ පලු සමපත් අංශය වැඩි දියුණු කිරීම සඳහා ගන්නා ලද ප්‍රයත්නයන් 1985 වර්ෂය තුළදී ද ක්‍රියාත්මක විණි. මෙම ව්‍යාපෘතීන් යටතට කුකුල් නිෂ්පාදන සංවර්ධනය සඳහා වූ කැතේඩියානු ජාත්‍යන්තර සංවර්ධන ආයතනයේ ව්‍යාපෘතියද, ශ්‍රී ලංකා තෙදර්ලන්ත කුකුල් නිෂ්පාදන සංවර්ධන ව්‍යාපෘතියද, ශ්‍රී ලංකා බටහිර ජර්මන් එච් සංවර්ධන ව්‍යාපෘතියද, ශ්‍රී ලංකා ස්විට්සර්ලන්ත සත්ව නිෂ්පාදන සංවර්ධන ව්‍යාපෘතිය සහ ශ්‍රී ලංකා ආසියානු සංවර්ධන බැංකු සත්ව නිෂ්පාදන ව්‍යාපෘතියද අයත් විය. 1984 වර්ෂයේ නිෂ්පාදනය හා සසඳා බලන කල 1985 මුළු බිත්තර නිෂ්පාදනය සියයට 9 කින් වැඩිව දශ ලක්ෂ 619 ක් වී යැයි තාවකාලිකව ගණන් බලා ඇත.

ග්‍රාමීය ණය

1985, ග්‍රාමීය ණය ක්ෂේත්‍රයෙහි වර්ධනයන් කීපයක්ම සනිටුහන් කළ වර්ෂයක් විය. ප්‍රාදේශීය ග්‍රාමීය සංවර්ධන බැංකු (ප්‍රා. ග්‍රා. සං. බැ.) හතරක් පිහිටුවීම, සිය තෙවැනි ප්‍රාදේශීය කාර්යාලය මාතලේ පිහිටුවීම, ග්‍රාමීය අංශයට ණය ලබාදීම සඳහා වාණිජ බැංකුවලට සහාය වනු පිණිස රුපියල් දශ ලක්ෂ 300 ක ඇප ආවරන අරමුදලක් පිහිටුවීම සහ ගොවිපල නොවන කටයුතු වෙනුවෙන් සැපයෙන ණය ප්‍රමාණය පුළුල් කිරීම සඳහා සිය සහයෝගය දක්වීමද මහ බැංකුව විසින් කරන ලදී.

ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුව විසින් ගනු ලැබූ තවත් වැදගත් පියවරක් වූයේ, 1973 සිට ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබූ සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය (ස.ග්‍රා.ණ.ක්‍ර) විමර්ශනයට භාෂ්‍යා කිරීමයි. එහි සංශෝධන කීපයක්ම 1986 වර්ෂයේ සිට ක්‍රියාත්මක වනු ඇත.

රජයට අයත් ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව විසින් (ජා. ඉ. බැ.) 1985 ජූනි මාසයේදී මාතර පරිපාලන දිස්ත්‍රික්කය තුළ ගොවිපල ණය මෙහෙයවීම් කටයුතු අරඹනු ලැබීම ශ්‍රී ලංකාවේ ගොවිපල ණය සැපයීම පිළිබඳ වැදගත් සිද්ධියක් විය. මේ දක්වාම ජාතික ඉතිරි කිරීමේ බැංකුව කටයුතු කර ඇත්තේ හුදෙක් ඉතිරි කිරීමේ බැංකුවක් ලෙසටය. එහෙත්, එය දැන් ඉතිරි කිරීම් හා ග්‍රාමීය ණය අතර සමීප සම්බන්ධතාවයක් ගොඩනැගීමේ උත්සාහයක යෙදෙමින් සිටී.

පසුගිය වර්ෂවලදී මෙන් මෙම වර්ෂයේදීත්, මහජන බැංකුව, ලංකා බැංකුව සහ හැටන් නැෂනල් බැංකුව යන දේශීය බැංකු තුනත්, විදේශීය බැංකුවක් වන ඉන්දියානු ඕවර්සීස් බැංකුවත්, ග්‍රාමීය අංශයට ණය සැපයීමේදී වැදගත් කාර්යභාරයක් තවදුරටත් ඉටු කළේය. 1985 අගෝස්තු මාසයේ සිට ප්‍රා. ග්‍රා. සං. බැ. ද ඉතා සුළු පරිමාණයකින් ග්‍රාමීය අංශය සඳහා ණය පහසුකම් සැපයීම ආරම්භ කළේය. මෙම ආයතන පිහිටුවන ලද්දේ, සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ කෙටිකාලීන වගා ණය සැපයීමට පමණක් නොව, විශේෂයෙන් ග්‍රාමීය අංශයෙහි දුර්වල කොටස්වල ආයෝජන ණය අවශ්‍යතාවයන් සපුරාලීම සඳහා, මැදි හා දිගුකාලීන ණය පහසුකම් සැපයීම සඳහාය.

1.11 වැනි සංඛ්‍යා සටහනෙහි දක්වෙන පරිදි, රාජ්‍ය බැංකු දෙක සහ හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ 1984/85 වගා වර්ෂයේදී දෙන ලද මුළු වගා ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 156.6 ක් විය. ඉකුත් වගා වර්ෂයේදී එසේ දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 211.7 ක් විය. ඒ අනුව ඉකුත් වගා වර්ෂයට වඩා සියයට 26 කින් වූ මෙම අඩුවීම එකී බැංකු තුන අතර බෙදී ගියේය. ඉන් විශාලම අඩුවීම (සියයට 37) මහජන බැංකුවෙන් වූ අතර, හැටන් නැෂනල් බැංකුවේ හා ලංකා බැංකුවේ අඩුවීම් පිළිවෙලින් සියයට 26 ක් හා සියයට 11 ක් විය. ඉකුත් වර්ෂවලදී විශාලතම වගා ණය කොටසට දයක වූ මහජන බැංකුව, වගා ණය දීම වලට බැංකු අංශයේ සහභාගිත්වය ඇරඹූ 1967 වර්ෂයෙන් පසුව පුළුල් වනාවට දයකත්වය අතින් දෙවන ස්ථානයට පත් විය. මහජන බැංකුවේ සහ ලංකා බැංකුවේ කොටස් පිළිවෙලින් සියයට 41 ක් සහ සියයට 43 ක් වූ අතර, හැටන් නැෂනල්

සංඛ්‍යා සටහන 1.11

සපුරාණයේ සමස්ත වැටුප් (1985 දෙසැම්බර් 31 දිනට තත්ත්වය)

කාල පරිච්ඡේදය	මහජන බැංකුව		එකතුව	ලංකා බැංකුව		එකතුව	භාග්‍ය නැඟහැල් බැංකුව		එකතුව	මුළු ණය		ස.ග්‍රා.ණ.ම. යටතේ දෙන ලද ණය
	දකුණු ආහාර හෝර	වි		දකුණු ආහාර හෝර	වි		දකුණු ආහාර හෝර	වි		වි	දකුණු ආහාර හෝර	
1983/84 මහ වර්ෂය	65.95		74.82	43.06		11.75	24.15	26.79	133.16	23.26	156.42	
1984 මහ වර්ෂය	21.59		26.69	14.37		7.48	3.30	6.69	39.26	15.97	55.23	
1984/85 මහ වර්ෂය	87.54		101.51	57.43		19.23	27.45	33.48	172.42	39.23	211.65	
1985 මහ වර්ෂය	35.49		40.65	32.93		13.08	14.49	16.08	82.91	19.83	102.74	
1985 මහ වර්ෂය	17.55		23.29	14.09		8.02	5.15	8.58	36.79	17.19	53.98	
මහ වර්ෂය 1985*	53.04		63.94	47.02		21.10	19.64	24.66	119.70	37.02	156.72	

මුළුතම: මහජන බැංකුව;
ලංකා බැංකුව;
භාග්‍ය නැඟහැල් බැංකුව.

(රු. දහ ලක්ෂ)

බැංකුවේ කොටස පෙර වර්ෂයේදී මෙන් සියයට 16 ක්ව පැවතීණි. 1985 වර්ෂයේදී ස. ග්‍රා. ණ. ක්‍ර. යටතේ ලබාදෙන ලද ණය මුදල් ප්‍රමාණය අඩුවූයේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම අයහපත් කාලගුණික තත්වයන් නිසා සිය ණය මුදල් ආපසු ගෙවීමේ හැකියාව හීන වීමෙන්, ඉකුත් වර්ෂයේදී ගොවීන් විසින් ණය ආපසු ගෙවීම අධික ලෙස පැහැර හැරීම නිසා හටගත් කල්පසු වූ බලපෑම පිළිබිඹු කරමිනි. මහජන බැංකුව සම්බන්ධයෙන් මෙය විශේෂයෙන්ම අදාළ වේ.

1985 වගා වර්ෂය තුළදී වී වගාව සඳහා දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 119.7 ක් වූ අතර, එය ඉකුත් වගා වර්ෂයේදී දෙනලද ණය මුදලට වඩා සියයට 31 කින් අඩුවිය. සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ වර්ෂය තුළ දෙනලද මුළු වගා ණය මුදලින් සියයට 76 ක් වී වගාව සඳහා වූ අතර, පසුගිය වර්ෂයේදී එම ප්‍රමාණය සියයට 81 ක් විය. 1985 වගා වර්ෂය තුළදී වී වගා ආශය සඳහා රුපියල් දශ ලක්ෂ 53.0 ක ණය මුදලක් ලබාදෙමින්, මහජන බැංකුව මුළු වී වගා ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 44 ක කොටසකට දයක විය. කෙසේ වුවද, එය පසුගිය වර්ෂයේ දයකත්වය වූ සියයට 51 ට වඩා අඩු මට්ටමකට පත්වී ඇත. සාපේක්ෂ වශයෙන්, ස. ග්‍රා. ණ. ක්‍ර. යටතේ දෙන ලද මුළු වී වගා ණයෙහි ලංකා බැංකුවේ දයකත්වය ඉකුත් වසරේ වූ සියයට 33 සිට සියයට 39 දක්වා ඉහළ ගියද, එම බැංකුව විසින් වී වගාව සඳහා දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණාත්මක වශයෙන් සියයට 18 කින් පහත වැටිණි.

වී වගාව සඳහා මහ කන්නය තුළදී දෙන ලද ණය මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 82.9 ක් වූ අතර, එය ස. ග්‍රා. ණ. ක්‍ර. යටතේ වී වගාව සඳහා වගා වර්ෂය තුළදී දෙන ලද මුළු ණය මුදලින් සියයට 69 ක් විය. පසුගිය වගා වර්ෂයේදී මීට අනුරූපිත ප්‍රතිශතය, සියයට 77 ක් විය. මහ කන්නයේ වී වගාව සඳහා රුපියල් දශ ලක්ෂ 35.5 ක් හෙවත් මහ කන්නය සඳහා සියළුම බැංකු විසින් දෙන ලද මුළු වී වගා ණය මුදලින් සියයට 43 ක් දෙන ලද්දේ මහජන බැංකුව විසිනි. මෙය පසුගිය වගා වර්ෂයේ මහ කන්නය සඳහා මහජන බැංකුව ලබාදුන් වී වගා ණය ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 46 කින් අඩු මුදලකි. මහ කන්නයේ වී වගාව සඳහා ස. ග්‍රා. ණ. ක්‍ර. යටතේ, වර්ෂය තුළදී දෙන ලද මුළු ණය මුදලින් ලංකා බැංකුවේ දයකත්වය සියයට 40 ක් වන අතර, එය පසුගිය වර්ෂයේ එම කන්නයේදී දෙන ලද සියයට 32 අනුපාතය සමග සැසඳීමේදී වර්ධනයක් පෙන්නුම් කරයි. කෙසේ වුවද, ලංකා බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණය එම බැංකුව විසින් 1983/84 මහ කන්නයේදී දෙන ලද ණය මුදලට වඩා රු. දශ ලක්ෂ 10.1 කින් (හෙවත් සියයට 23 කින්) අඩුවිය. සීමාසහිත හැටන් නැෂනල් බැංකුව ද මහ කන්නය තුළදී දුන් ණය ප්‍රමාණය අඩුවිය. එහෙත් එහි සාපේක්ෂ දයකත්වය සැලකිය යුතු අන්දමින් පහත නොවැටුණි. 1985 යල කන්නයේ වී වගාව සඳහා බැංකු විසින් දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 36.8 ක් වූ අතර, එය 1984 යල කන්නයේදී ලබාදුන් ප්‍රමාණයට වඩා සියයට 6 ක අඩුවීමක් විය. කන්නය තුළදී දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය මෙසේ අඩුවීමට බේහෙවින් හේතු වූයේ, මහජන බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය ප්‍රමාණයෙහි අඩුවීමයි. එසේ වුවද, 1985 යල කන්නය තුළදී සීමාසහිත හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය මුදලෙහි වැඩිවීමක් වාර්තා විය.

සපිරි ග්‍රාමීය ණය ක්‍රමය යටතේ, අතිරේක ආහාර හෝග වගාව සඳහා දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය ද 1984 වර්ෂයේ වූ රුපියල් දශ ලක්ෂ 39.2 සිට 1985 වර්ෂයේදී රුපියල් දශ ලක්ෂ 37.0 දක්වා සියයට 6 කින් අඩුවිය. මෙම කායභීය සඳහා මහජන බැංකුව විසින් වර්ෂය තුළදී දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණය රුපියල් දශ ලක්ෂ 10.9 ක් වූ අතර, එය පසුගිය වර්ෂයේ සංඛ්‍යාවන් හා සසඳන කල සියයට 22 ක අඩුවීමක් පෙන්නුම් කරයි. අතිරේක ආහාර හෝග සඳහා 1985 වගා වර්ෂය තුළදී සීමාසහිත හැටන් නැෂනල් බැංකුව විසින් දෙන ලද ණය මුදල් ප්‍රමාණයේද අඩුවීමක් වාර්තා විය. මෙයට වෙනස් අයුරින් ලංකා බැංකුව 1984/85 වගා වර්ෂය තුළදී අතිරේක ආහාර හෝග වගාව සඳහා දෙන ලද ණය මුදල රුපියල් දශ ලක්ෂ 21 දක්වා සියයට 10 කින් ඉහල නැංවීමෙන් ස. ග්‍රා. ණ. ක්‍ර. යටතේ අතිරේක ආහාර හෝග වගාව සඳහා දෙන ලද මුළු ණය ප්‍රමාණයෙන් සියයට 57 කට දයක විය.

පසුගිය වර්ෂය හා සසඳන කල, 1985 වර්ෂයේදී ස. ග්‍රා. ණ. ක්‍ර. යටතේ ලබාදුන් වගා ණය මුදල් ආපසු අයකර ගැනීමේ දියුණුවක් වාර්තා විය. එ වගාව සඳහා ලබා දුන් ණය ආපසු අයකිරීම් ප්‍රතිශතය 1984 දී වූ සියයට 65 සිට 1985 දී සියයට 70 දක්වා වැඩි විය. 1984/85 මහ කන්නය තුළදී දෙන ලද ඒ වගා ණය මුදල් වලින් සියයට 68 ක් 1985 වර්ෂය අවසානය වන විට ආපසු අය කරගනු ලැබූ අතර, 1983/84 මහ කන්නය සඳහා දෙන ලද ණය මුදල් වලින්, 1984 වර්ෂය අවසානය වනවිට ආපසු අයකරගෙන තිබුණේ සියයට 64 ක් පමණි. අනෙක් අතට, අතිරේක ආහාර හෝග වගාව සඳහා ලබා දුන් ණයවලින්, 1984 වර්ෂය අවසානය වනවිට ආපසු අයකර ගැනීම ප්‍රතිශතය සියයට 64 ක් වූ අතර, 1985 වර්ෂය අවසානයේදී එය සියයට 60 දක්වා පහත වැටුණි. ස. ග්‍රා. ණ. ක්‍ර. යටතේ මෙතෙක් දෙනලද සියළුම ණයවල සමස්ත ආපසු අයකර ගැනීම ප්‍රතිශතය 1984 වර්ෂයේ සියයට 53 ක මට්ටමේ සිට 1985 වර්ෂයේදී සියයට 60 දක්වා වර්ධනය විය.

ලංකා බැංකුව විසින් පමණක් ක්‍රියාත්මක කරන ලද නොබෙරු වගා ණය නැවත ලේඛනගත කිරීමේ ක්‍රමයේ ප්‍රගතිය, 1984 වර්ෂයේ මෙන් මෙම වර්ෂයේදී ද දුර්වල තත්ත්වයක පැවතිණි. එහෙත් කැබිනට් තීරණයකට අනුකූලව මහජන බැංකුව ද මෙකී ක්‍රමය 1986 වර්ෂය තුළදී ක්‍රියාත්මක කිරීමේ පියවර 1985 වර්ෂය අවසානයේදී ගනු ලැබීය.

ග්‍රාමීය අංශයේ ආයෝජන කටයුතු සඳහා ආයතනික ණය ලබාදීම දිරි ගැන්වීමේ අදහසින් මැදි හා දිගුකාලීන ණය අරමුදල යටතේ මහ බැංකු ප්‍රතිමූල්‍යය සහිතව කලින් වර්ෂවලදී මෙන් 1985 වර්ෂයේ දී ද නව ණය ක්‍රම කිහිපයක් හඳුන්වා දෙන ලදී. අනුරාධපුර හා මාතර පිහිටි මහ බැංකු ප්‍රාදේශීය කාර්යාල දෙක මගින් ග්‍රාමීය සංවර්ධනය නංවාලීමෙහිලා සිය විශේෂ වැඩ යටතේ තවදුරටත් ක්‍රියාත්මක කරන ලදී. 1985 දෙසැම්බර් මාසයේදී මාතලේ පිහිටුවන ලද තෙවැනි ප්‍රාදේශීය කාර්යාලයද, ස්ථාපිත ණය දෙන ආයතන මගින් සිය බල ප්‍රදේශය තුළ මෙවැනි වැඩ පිළිවෙලක් ක්‍රියාත්මක කරනු ඇත. දැනට සකස් වෙමින් පවතින මෙකී වැඩ පිළිවෙලෙහි අවධානය ප්‍රධාන වශයෙන් යොමු කරනු ලබන්නේ ග්‍රාමීය ප්‍රදේශවලින් ලබාගත හැකි අමු ද්‍රව්‍ය, තාක්ෂණික දැනුම හා හැකියාවන් උපයෝගී කර ගනිමින් ස්වයං රැකියා අවස්ථාවන් විශාල වශයෙන් උත්පාදනය කිරීමේ අරමුණින් රැකියා වර්ගිතව හා අවාසිදායක තත්ත්වයක සිටින වෙනත් ජන කොටස්වලට ණය ලබාදීම නංවාලීම කෙරෙහිය.

සමස්ත ප්‍රාදේශීය මහ බැංකු ප්‍රාදේශීය කාර්යාල සංඛ්‍යාව 1985 වර්ෂයේදී 1984 වර්ෂයේදී සියයට 100 ක් වැඩි විය. මෙහි ප්‍රධාන හේතුව වන්නේ 1984 වර්ෂයේදී ප්‍රාදේශීය කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමයි. මෙම කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමේ හේතුව වන්නේ 1984 වර්ෂයේදී ප්‍රාදේශීය කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමයි. මෙම කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමේ හේතුව වන්නේ 1984 වර්ෂයේදී ප්‍රාදේශීය කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමයි.

මහ බැංකු ප්‍රාදේශීය කාර්යාල සංඛ්‍යාව 1985 වර්ෂයේදී 1984 වර්ෂයේදී සියයට 100 ක් වැඩි විය. මෙහි ප්‍රධාන හේතුව වන්නේ 1984 වර්ෂයේදී ප්‍රාදේශීය කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමයි. මෙම කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමේ හේතුව වන්නේ 1984 වර්ෂයේදී ප්‍රාදේශීය කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමයි. මෙම කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමේ හේතුව වන්නේ 1984 වර්ෂයේදී ප්‍රාදේශීය කාර්යාල 10 ක් වැඩි කිරීමයි.